

ПЕРША КНИГА ПАРАЛИПОМЕНОН.*

- ¹ Адам, Сет, Енос,
- ² Кенан, Магалалель, Яред,
- ³ Генох, Метусала, Ламех,
- ⁴ Ной (Нояг), Сем, Хам та Яфет.
- ⁵ Сини Яфетові: Гомер, Магог, Мадай, Яван (Елися), Тувал, Месех та Тирас.
- ⁶ Сини Гомерові: Аскеназ, Рифат, і Тогарма.
- ⁷ Сини Яванові: Елиса, Тарсис, Киттим і Доданим.
- ⁸ Сини Хамові: Куш, Мизраїм, Фут і Канаан.
- ⁹ Сини Кушові: Себа, Гавила, Сабта, Раама та Сабтеха. Сини Раамові: Шева й Дедан.
- ¹⁰ Від Куша народився ще й Нимрод; цей почав бути велетнем на землі.
- ¹¹ Від Мизраїма народились: Лудима (Лудій), Анамій, Легавій, Нафтухим,
- ¹² Патрусій, Каслугій, од якого настали Филістимці, та Кафторій.
- ¹³ Від Канаана народився Сидон, найстарший в його, Хет,
- ¹⁴ Евузій, Аморій, Гергазій,
- ¹⁵ Гевій, Аркей, Синей,
- ¹⁶ Арвадїй, Земарїй та Гаматїй.
- ¹⁷ Сини Семові: Елам, Ассур, Арфаксад, Луд та Арам. (Сини Арамові): Уз, Хул, Гетер та Мешех (Маса).

* : Грецьке слово; значить: річі опущені, забуті. Сі дві книги доповнюють те, що в інших книгах пропущено.

18 Від Арфаксада (народився Каїнан, а від Каїнана) народився Села, а від Сели народився Ебер.

19 Від Ебера народились два сини: один на імення Фалек, через те, що за його часів була розділена земля, його брат на імення Йокман.

20 Від Йокмана народились Алмодад, Шалеф, Газармавет, Ерах,

21 Гадорам, Узал, Дикла,

22 Обаль, Абимавель, Шева,

23 Офир, Гавил та Йовав. Усі ці сини Йокманові.

24 (А сини Семові): Арфаксад, Каїнан, Села,

25 Ебер, Пелег, Регов,

26 Серуг, Нахор, Тара,

27 Аврам, се Авраам.

28 Сини Авраамові: Ізаак та Ізмаїл.

29 Оце й їх родовід: Найстарший син Ізмаїлів Набайот, по йому Кедар, Адбеель, Мивсам,

30 Мисма, Дума, Масса, Хадад, Тема,

31 Етур, Нафис, і Кедма. Це сини Ізмаїлові.

32 Сини Хеттури, Авраамової наліжницї: вона породила Зимрана, Йоксана, Медана, Мадіяна, Ишбака та Шуаха. Сини Йоксанові: Себа та Дедан. (Сини Деданові: Рагуїл, Навдеїл, Ассурим, Летусим, Леюмим (Астусїм, Асомин).

33 Сини Мадіянові: Ефа, Ефер, Ганох, Абида та Ельдага. Усе це сини Хеттурині.

34 А від Авраама народився Ізаак. Сини Ізаакові: Езав та Ізраїль.

35 Сини Езавові: Елифас, Регуїл, Егус, Еглом та Кораг.

36 Сини Елифасові: Теман, Омар, Зефо, Гаетам, Канас; (Тимна ж Елифасова наложниця, породила йому) Амалеха.

37 Сини Рагуїлові: Нахат, Зерах, Шамма та Миза.

38 Сини Сеїрові: Лотан, Собаль, Зибеон, Ана, Дисон, Езер та Дисан.

39 Сини Лотанові: Горій та Гемам; а сестра в Лотана: Тимна.

40 Сини Собамові: Алван, Манагат, Ебаль, Сефо та Онам. Сини Зибеонові: Ая та Ана.

41 Діти Аніні: Дисон та (Оголибама, Анина дочка). Сини Дисонові: Гемдан, Ешдан, Ітран та Керан.

42 Сини Езерові: Белган, Саван та Акан. Сини Дисанові: Уз та Аран.

43 Оце царі, що царювали в краю Едомі, ще переднійше ніж зацарював царь над синами Ізраїля: Бела, Бейорів син, а назвище його міста-Динхаба;

44 І помер Бела, і зацарював по йому Йобаб, син Серахів із Бозри.

45 І помер Йобаб, і зацарював по йому Гусам, з краю Теман.

46 І помер Гусам, і став по йому царем Гадад, син Бедадів, котрий розбив Мадіяніїв на полі Моаб; назва міста його: Авит.

47 І помер Гадад, і зацарював по йому Самла з Масреки.

48 І помер Самла, і зацарював по йому Саул з Рехобота, що над річкою.

49 І помер Саул, і став царем по йому Бааль-Ганан, син Ахборів.

50 І помер Бааль-Ганан, і зацарював по йому Гадар; назвище його міста Пау; жінка ж його на ймя Мегетабееля, дочка Матредова, дочка Мезагабова.

51 І помер Гадар. І були старшини в Едома: старшина Тимна, старшина Алва, старшина Етет.

52 Старшина Оголибама: старшина Ела, старшина Пинон,

53 Старшина Кенас, старшина Темон, старшина Мебзар,

54 Старшина Магдіель, старшина Ірам; оце старшини Ідумейські.

2

1 Оце сини Ізраїлеві: Рубен, Симеон, Левій, Юда, Іссахар, Зебулон,

2 Дан, Йосиф, Бенямин, Нефталій, Гад, та Ассер.

3 Сини Юдині: Гер, Онан та Села, — троє народилось у його від дочки Шуєвої, Канаанійки. І був Гер найстарший Юдин син, ледачий в очах Господа, й він убив його.

4 І Тамара, невістка його, породила йому Фареса (Перезу) та Зару (Сера). Усіх синів в Юди було пятеро.

5 Сини Перезові: Есрон та Гамул.

6 Сини Зарині: Зімрі, Етан, Еман, Галкол та Дара; усіх їх пятеро.

7 Син Харміїн: Ахар, що накликав лихо на Ізраїля, нарушивши заклятте.

8 Син Етанів: Азарія.

9 Сини Есронові, що народились від його: Ерахмеїл, Адам (Рам) та Гелувай.

10 Від Арама ж народився Аминадаб; від Аминадаба народився Нахзон, князі синів Юдиних;

11 Від Нахзона народився Салмон, від Салмона народився Бооз;

12 Від Бооза народився Обид, від Обида народився Ессей;

13 Від Ессея народився його найстарший син Еліав, другий — Аминадаб, третій — Самм,

14 Четвертий — Натанаїл, пятій — Раддая,

15 Шестий — Озем, сьомий Давид.

16 Сестри їх. Саруя та Абигея. Сини Саруїні: Абесса, Йоаб та Асаїл, троє.

17 Абигея народила Амессу; а батько Амессин — Етер, Ізмяїлій.

18 Халеб, Есромів син, мав дітей від Азуви, своєї жінки, й від Еріоти, і це його сини: Есер, Собаб та Ардан.

19 І померла Азува; й взяв собі Халеб (за жінку) Ефрату, й вона породила йому Гура.

20 Від Гура народився Урія, від Урії народився Веселїїл.

21 Потім Есрон ввійшов до дочки Махира, Галаадового батька, і взяв її, маючи шістьдесят років, і вона породила йому Сегуба.

22 Від Сегуба народивсь Яїр, а було в його двацять троє міст в Галаадському краю.

23 Але Гессурії та Сирийці забрали в їх селитьби Яїрові, Кенат і залежні від його міста, — шістьдесят міст. Усі ці міста синів Махира, Галаадового батька.

24 Після смерті Есрона в Халеб-Ефраті Есромова жінка Авія породила йому Ашхура, Текоїного батька.

25 Сини Ерахмеїла, найстаршого Есронового сина, були: перворідень Рам, по йому Вуна, Орен, Озем та Ахія.

26 Була в Ерахмеїла й друга жінка, на ймя Афара; вона Онамова мати.

27 Сини Рама, найстаршого Ерахмеїлового сина, були: Мааз, Ямин та Екер.

28 В Онама ж були сини: Шаммай та Яда. Шаммаєві ж сини: Надаб та Авишур.

29 Жінка Авишурова на ймення Авихаїла, й вона породила йому Ахбана та Молида.

30 Сини Надабові: Селед та Афайм. І помер Селед бездітним.

31 Син Афаїмів Ішій. Син Ішіїн: Шешан. Син Шешанів: Ахлай.

32 Сини в Яди, Шаммаєвого брата: Етер та Йонатан. Етер помер бездітним.

33 Сини Йонатанові: Пелет і Заза. Це сини Ерахмеїлові.

34 В Шешана не було синів, а самі дочки. Був же в Шешана невольник, Египтянин, на ймя Ярха;

35 Шешан дав свою дочку Ярсі (своєму невольникові) за жінку, а вона породила йому Аттая.

36 Від Аттая народився Натан, від Натана народився Завад;

37 Від Завада народився Ефлал, від Ефлала народився Овид;

38 Від Овида народився Еуй, від Еуя народився Азарія;

39 Від Азарії народився Хелез, від Хелеза народився Елеас;

40 Від Елеаса народився Сисмай, від Сисмая народився Саллум;

41 Від Саллума народився Екамія, від Екамії народився Елишам.

42 Сини в Халеба, Ерахмеїлового брата: Меша, найстарший в його, — він батько Зифин, — і сини Мареші, Хевронового батька.

43 Хевронові сини: Корей і Таппуах, та Рекем та Шема;

44 Від Шема народився Рахам, Йоркеамів батько, а від Рекема народився Шаммай;

45 Син в Шаммая Маон, а Маон се батько Бет-Зура.

46 А Ефа, Халебова наложниця, породила Харана, Мозу та Газеза. А від Харана народився Газез.

47 Сини Егдаєві: Регем, Йотам, Гешан, Пелет, Ефа та Шааф.

48 Наложниця Халєбова Мааха породила Шевера та Тирхану;

49 Вона ж породила й Шаафа, Мадманниного батька; Шєву, батька Махбєниного і батька Гивєїного. А дочка Халєбова — Ахса.

50 Оце сини Халєбові: син Гур, перворідєнь Ефрати; Шовал, батько (князь) Кирият-Ярима;

51 Салма, батько (князь) Бєтлєєму, Харєф, батько Бєтгадєра.

52 У Шовала, батька Кирият-Яриму, були сини: Гарєє, Хази, Галмєнєхот.

53 Поколїння Кирият-Яриму: Ітріяни, Футїяни, Шуматани, та Мидраїтяни. Від цїх повстали Зоряни та Ештаоляни.

54 Сини в Салми: Бєтлєємляни та Нєтофатяни, вінець Йоабового дому, та половина Мєнухотян — Зоряни,

55 Та поколїння Софєрїйцїв, що жили в Ябєзі, Тирєйцї, Шимєйцї, Сухайцї: цє Кинєяни, що повстали від Хамата, Бєтрєхавового батька.

3

1 Сини в Давида, що народились від його в Гебронї, були: найстарший Амнєн від Ахиноами Езраєєльки; другий — Далуя від Абигєї Кармєлїйки;

2 Третий — Авєссалом, син Маахи, дочки Талмая, царя Гєссурського; четвєртий — Адонїя, син Аггити;

3 Пятый — Сафатїя від Авитали, шєстий Етєраам від Егли, його жїнки,

4 Шїсть, що народились від його в Гебронї; а царював він там сїм рїк і шїсть мїсяцїв, а трийцять три роки царював в Єрусалимї.

5 А оцї народились від його в Єрусалимї: Самус, Собаб, Натан та Соломон, четвєро од Бєтсаби, Елїямової дочки;

6 Ебаар, Елисама, Елифалет,

7 Ногаг, Нафек, Яфія,

8 Елисуа та Еліяда й Елифелет — девятеро.

9 Оце усі Давидові сини, окрім синів од наложениць. Сестра їх Тамара.

10 Син Соломонів: Робоам; сього син Авія, а сього син Аса, його ж син Йосафат,

11 Сього син Йорам, його син Охозія, його син Йоас,

12 Його син Амасія, його син Азарія, його син Йотам,

13 Його син Ахаз, його син Езекія, його син Манассія,

14 Його син Амон, його син Йосія.

15 Сини Йосііні: найстарший Йоахаз, другий Йоаким, третій Седекія, четвертий Селлум.

16 Сини Йоакимові: Ехонія, його син; Седекія, сього син.

17 Сини Ехонііні: Асир, Салафііл, його син;

18 Малкирам, Федаія, Сеназар, Езекія, Гошама та Савадія.

19 І сини Федаїіні: Зоровавель та Шимей. А сини Зоровавелеві: Мешуллам та Хананія, і Шеломита, їх сестра,

20 І ще пять: Хашува, Огел, Берехія, Хасадія та Юшав-Хесед.

21 А сини Хананїіні: Фелатія та Ісаїя; його ж син Рефаїя, його син Арнан, його син Овадія, його син Шеханія.

22 Син Шеханїін: Шемаїя; сини Шеманїіні: Хаттуш, Ігеал, Баріях, Неарія та Шафат — шестеро.

23 Сини Неарїіні: Елїоенай, Езекія та Азрикам — трое.

24 Сини Елїоенаєві: Годавяг, Елеашив, Фелаїя, Аккув, Йоханан, Делаїя та Анані — семеро.

4

¹ Сини Юдині: Фарес, Есрон, Хармій, Хул та Шовал.

² Від Реаїї, Шовалового сина, народився Яхат; від Яхата народився Ахум та Лагад: від них покоління Зорян.

³ А це сини Етанові: Езреель, Ешма та Ідбаш, та сестра їх, на ймя Газлелпоні,

⁴ Пенуел, батько Гедорів, та Езер, батько Хушів. Оце сини в Гура, найстаршого в Ефраті, Бетлеємського батька (князя).

⁵ В Ахшура, Текоїного батька, було дві жінки: Хела та Наара.

⁶ І породила Наара йому Ахузама, Хефера, Тимні та Ахашоарі: це сини від Наари.

⁷ Сини Хелині: Зерет, Зохар та Етнан.

⁸ Від Коза народились: Анув та Зовев і покоління від Ахархела, Гарумового сина.

⁹ Явис був значнійший за своїх братів. Мати дала йому ймення Явиса, кажучи: Я породила його в муках.

¹⁰ І покликався Явис до Бога Ізрайлевого і промовив: Ой коли б ти благословив мене твоїм благословенням, розпросторив мої межі, й рука твоя була надо мною, обороняючи мене від напасти, щоб я не бідував! І Бог послав, чого він просив.

¹¹ А від Хелува, Шухиноного брата, народився Махір; він батько Ештонів.

¹² Від Ештона народився Бет-Рафа, Пасеах та Техін, батько міста Нааса (брат Селома Кенезіїного та Ахазового); це осадники Рехі.

¹³ Сини Кеназові: Готонійл та Сераїя. Готонійлів син: Хатат.

¹⁴ Від Меонотая народився Офра, а від Серая народився Йоаб, родоначальник Долини ремесників, бо вони були ремесники.

15 Сини в Халеба, Ефонїїного сина: Ір, Іл та Наам. Син Ілін: Кеназ.

16 Сини Егаллелелові: Зиф, Зифа, Тирія та Асареел.

17 Сини Езрині: Етер, Меред, Ефер та Ялон; а від Етера народився Мером, Шаммай та Ішбах, батько Ештемойн.

18 А жінка його Юдія народила Ереда, батька Гедорового, і Хевера, Сохового батька, і Екутиїла, Занаохового батька. Це сини Битїї, Фараонової дочки, котру взяв Меред.

19 Сини його жінки Годїї, сестри Нахамової, батька Кеїлового: Гармі та Ештемоя, з Махати.

20 Сини Симеонові: Амнон, Ринна, Бенханан та Тилон. Сини в Ішія: Зоhev та Бензохет.

21 Сини в Силома, Юдиного сина: Ір, батько (князь) Лехи, та Лаеда, отець Мареші, та родини вироблявших виссон в дому Ашбеах,

22 Та Йоаким, і осадники Хозеви, та Йоаш і Сараф, що мали державу в Моабі, та Яшувилехем, але це давні події.

23 Вони були гончарі й жили при садках та по огородах; в царя на роботі в його жили вони там.

24 Сини Симеонові: Немуїл, Ямин, Ярив, Зерах та Саул.

25 Шаллум, його син; його син Мивсам; його син Мишма.

26 Сини Мишміні: Хаммуїл, його син; сього син Закур; його син Шимей.

27 В Шимея було шіснайцять синів та шість дочок; а в його братів було небагато синів, і усе покоління їх було не таке велике, як покоління Юдиних синів.

28 Вони жили в Бирсабії, Моладї, Хазаршуалї,

29 В Билзі, в Еземі, в Толадї,

30 В Бетуїлі, в Хормі, в Зиклазі,

³¹ В Бет-Маркавотї, в Хазарсусимі, в Бет-Біреї та в Шааримі. Оце міста їх до Давидового царювання,

³² З їх селами: Етам, Аїн, Риммон, Токен та Ашан, — пять міст.

³³ І всі селища їх, що були навкруги коло цїх міст до Баала; оце місця їх проживання та їх родоводи.

³⁴ Мешовав, Ямлех та Йосія, Амассіїн син,

³⁵ Йоїл та Егу, син Йошиви, сина Сераїї, Асіїлового сина,

³⁶ Елїоенай, Якова, Ішохая, Асаїя, Адиїл, Ішимїл та Банея,

³⁷ Та Зиза, син Шифія, син Аллона, сина Едаїї, сина Шимрія, сина Шемаїї.

³⁸ Цї списані по йменнях були князями над своїми родами, а дїм їх батьків розпався на багато паростків.

³⁹ Вони доходили до Герари і до східнього боку долини, щоб знайти випаси для своїх черед;

⁴⁰ І знайшли пасовища вроджайні та добрі й землю широку, спокійну та безпечну, бо до їх приходу жило там тільки трохи Хомитян.

⁴¹ І прийшли цї, записані по іменнях, за часів Езекїї, царя Юдейського, й повбивали й кочових і осїлих, що там знаходились, і вигубили їх навіки, й оселились на їх місці, бо там були пасовища для їх черед.

⁴² А з поміж їх, із синів Симеонових, пішло 'д горі Сеїр пятьсот чоловіка, а Фелатія, Неарія, Рефаїя, та Узїїл, Ішіїні сини, були на чолї в їх;

⁴³ І повбивали оцїлівший там останок Амалїкїїв, та й живуть там до сього часу.

5

¹ Сини в Рубена, найстаршого Ізрайлевого сина, — він перворідень; але як споганив постїль свого батька, то первенство його віддано синам Йосифа,

Ізрайлевого сина, одначе так, щоб не писатись їм первородними;

² Бо Юда був найпотужнійший між своїми братами, й князь у їх, але первородство перенесено на Йосифа.

³ Сини в Рубена, найстаршого Ізрайлевого сина: Ганох, Паллуй, Хезрон та Кармій.

⁴ Сини Йоїлеві: Шемяя, його син; його син Гог, його син Шимей,

⁵ Його син Миха, його син Реаїя, його син Баал,

⁶ Його син Беера, що його погнав у полонь Теглатфелласар, царь Ассирийський. Він був князем у Рубенїїв.

⁷ І брати його, по поколіннях їх, та по родах їх, були: перший Еїель, потім Захарія,

⁸ І Бела, син Азаза, сина Шеми, Йоїлового сина. Він жив ув Ароері до Нево та Баал-Меона;

⁹ А на схід жив він до ввіходу в пустиню, що тягнеться до ріки Евфрата, бо череди в їх були надто численні в краю Галаадському.

¹⁰ За часів Саула вони воювались з Агарянами, що й погибли од їх рук, а вони стали жити в їх шатрах по усій східній стороні Галаада.

¹¹ Сини Гадові жили навпроти їх в Базанському краю до Салхи;

¹² В Базані Йоїль був головою, Шафан-другий, потім Яанай та Шафат.

¹³ Братів їх з родинами їх було сім: Михаїл, Мешуллам, Шева, Йорай, Яакан, Зія та Евер.

¹⁴ Оце сини Авихаїла, сина Хурія, сина Яроаха, сина Галаада, сина Михаїла, сина Ешишая, сина Яхдо, сина Бузового.

¹⁵ Ахі, син Авдиїла, Гунїєвого сина, був головою свого роду.

16 Вони жили в Галааді, в Базані й в залежних від його містах і по всіх околицях Сарона, до кінця їх.

17 Усі вони полічені за часів Йоатама, Юдейського царя, й за часів Еровоама, Ізраїлського царя.

18 У нащадків Рубенових та Гадових і в половині покоління Манассіного було людей військових, мужів, що носили щит і меч, та натягували лука й були з'учені до битви, — сорок чотири тисячі сімсот шістьдесят, виступавших на війну.

19 І воювались вони з Агарянами, Етуром, Нафішом і Надавом.

20 І подана їм була поміч проти їх і оддані були в їх руки Агаряне й усе, що в їх було, бо вони в часі бою покликались до Бога, і він почув їх за те, що вони вповали на нього.

21 І забрали вони їх череди: верблюдів п'ятьдесят тисяч, дрібного товару двісті п'ятьдесят тисяч, ослів дві тисячі, та сто тисяч душ людей,

22 Бо багато попадало вбитих, бо то від Бога був сей побій. І жили вони на їх місці до переселення.

23 Нащадки половини Манассіного покоління жили в тому краю від Базана до Баал-Ермона й Сенира й до гори Ермона; а було їх багато.

24 А ось голови їх поколінь: Ефер, Іші, Елиїл, Азриїл, Еремія, Годавія та Ягдиїл, мужі потужні, мужі значні, голови своїх родів.

25 Але як вони почали грішити проти Бога своїх батьків і стали блудно ходити за богами народів тої землі, що їх Бог вигнав зперед їх очей,

26 Тоді Бог збудив дух Фула, царя Ассирийського, та дух Теглатфелласара, царя Ассирийського, й виселив він Рубеніїв та Гадіїв і половину покоління Манассіного, й погнав їх в Халах і Хавір, і Ару, й на ріку Гозан, — де вони й до сього часу.

6

- ¹ Сини Левієві: Герсон, Кагат та Мерарій.
- ² Сини Кагатові: Амрам, Ізгар, Хеврон та Узіїл.
- ³ Діти Амрамові: Аарон, Мойсей та Маріама. Сини Ааронові: Надаб, Абіуд (Абігей), Елеазар та Ітамар.
- ⁴ Від Елеазара народивсь Пинегас, від Пинегаса народивсь Авишуя;
- ⁵ Від Авишуї народивсь Буккій, від Буккія народивсь Озія,
- ⁶ Від Озії народивсь Зерахія, від Зерахії народивсь Мерайот,
- ⁷ Від Мерайота народивсь Амарія, від Амарії народивсь Ахитув;
- ⁸ Від Ахитува народивсь Садок, від Садока народивсь Ахимаас;
- ⁹ Від Ахимааса народивсь Азарія, від Азарії народивсь Йоанан;
- ¹⁰ Від Йоанана народивсь Азарія, — це той, що був сьвященником в храмі, збудованому Соломоном в Єрусалимі.
- ¹¹ І від Азарії народивсь Амарія, від Амарії народивсь Ахитув;
- ¹² Від Ахитува народивсь Садок, від Садока народивсь Селлум;
- ¹³ Від Селлума народивсь Хелкія, від Хелкії народивсь Азарія;
- ¹⁴ Від Азарії народивсь Сераїя, від Сераїї народивсь Йоседек;
- ¹⁵ Йоседека погнали в полонь, коли Господь переселив Юдеїв та Єрусалимлян Навуходонозоровою рукою.
- ¹⁶ Оце ж Левіїні сини: Гирсон, Кагат та Мерарій.
- ¹⁷ Це ймення Гирсонових синів: Ливній та Шимей.
- ¹⁸ Сини Кагатові: Амрам, Ізгар, Хеврон та Узіїл.

19 Сини Мераріїні: Махлі та Муші. Оце нащадки Левіїні по їх родах.

20 У Гирсона: Ливні, його син; Яхав, сього син; Зимма, його син;

21 Йоах, його син; Іддо, його син; Зерах, його син; Еатрай, його син.

22 Сини Кагатові: Аминадаб, його син; Корей, його син; Ассир, його син;

23 Елкана, його син; Евіясаф, його син, Асир, його син;

24 Тахат, його син; Уриїл, його син; Узія, його син; Саул, його син.

25 Сини Елканові: Амасай та Ахимот.

26 Елкана, його син; Зотай, його син, Нахат, його син;

27 Елиаф, його син; Єрохам, його син; Елкана, його син, (Самуїл, його син).

28 Сини Самуїлові: найстарший Йоїл, другий Абія.

29 Сини Мераріїні: Махлі; Ливні, його син; Шимей, його син; Уза, його син;

30 Шима, його син; Хаггія, його син; Асаїя, його син.

31 Оце ті, котрих Давид настановив старшинами над сьпівцями в домі Господньому від часу, як поставив в йому скриню завіту.

32 Вони служили сьпівцями в наметі соборньому, доки Соломон не збудував Господнього дому в Єрусалимі. І вони ставали на свою службу по своєму порядку.

33 Оце ті, що ставали з своїми синами: з синів Кагатових — Еман сьпівець, син Йоїла, сина Самуїлового,

34 Сина Елканового, сина Ерохамового, сина Еліїлиного, сина Тоахового,

35 Сина Зуфового, сина Елканового, сина Махатового, сина Амосаїного,

36 Сина Елканового, сина Йоїлиного, сина Азаріїного, сина Зефаніїного.

37 Сина Тахатового, сина Асирового, сина Авіясафового, сина Кореевого,

38 Сина Изгарового, сина Кагатового, сина Левіїного, сина Израйлевого,

39 І його брат Асаф, що стояв праворуч в його, — Асаф, син Берехії, сина Шиминого,

40 Сина Михаїлового, сина Ваасейного, сина Малхіїного,

41 Сина Ефнїїного, сина Зерахового, сина Адаїного,

42 Сина Етанового, сина Зимминого, сина Шимієвого,

43 Сина Яхатового, сина Герсоного, сина Левіїного.

44 А з Мераріїних синів, їх братів, — ліворуч: Етан, син Кишія, сина Авдієвого, сина Маллухового,

45 Сина Хашавіїного, сина Амасіїного, сина Хелкіїного.

46 Сина Амзієвого, сина Ванієвого, сина Шемерового,

47 Сина Махлієвого, сина Мушієвого, сина Мераріїного, сина Левіїного.

48 А брати їх левіти, настановляні до всяких послуг при домі Божому;

49 Аарон же та сини його палили на жертвовникові всепалення, і на жертвовникові кадильному, й служили всяку службу в Сьвятому Сьвятих, та задля очищення Израїля у всьому, як наказав слуга Божий Мойсей.

50 Оце сини Ааронові: Елезар, його син; Пинегас, його син; Абіуд, його син;

51 Буккій, його син; Узій, його син; Захарія, його син;

52 Мерайот, його син; Амарія, його син; Ахитув,

його син;

⁵³ Садок, його син; Ахимаас, його син.

⁵⁴ А оце житла їх по їх оселях в границях їх: Аароновим синам по родах Кагатових, після того, як випав їм жереб,

⁵⁵ Дали Геброн, у землі Юдиній, з передмістями його навкруги його;

⁵⁶ А поля цього міста та села його віддали Калєбові Ефонїєнкові.

⁵⁷ Аароновим дітям дали ще міста охоронні: Геброн та Либну з їх передмістями; Яттур та Ештемо й його передмістя,

⁵⁸ І Хилєн (Холон) та його передмістя, Дабир і його передмістя,

⁵⁹ І Аїн та його передмістя, Бетсамис і його передмістя.

⁶⁰ А від покоління Беняминового — Гєву та її передмістя, й Аллємет (Алмон) та його передмістя, і Анатот та його передмістя: усіх їх міст в їх родинах — трийцять міст.

⁶¹ Останнім із Кагатових синів із родин того покоління дано жеребом десять міст з надїлу половини Манасїїного покоління.

⁶² Герсоновим синам по їх родинах, від Иссахарового покоління, й від Ассєрового покоління, і від Нефталїєвого покоління, й від Манасїєвого покоління в Базанї дано трийцять міст.

⁶³ Мерарїїним синам по їх родинах, від Рубєного покоління й від Гадового покоління, й від Зебулоного покоління дано жеребом дванайцять міст.

⁶⁴ Оттак Ізраїлєві сини дали Левїтам міста та їх передмістя.

⁶⁵ Дали вони жеребом від покоління Юдиних дітєй й від покоління Симєонових дітєй, й від покоління

Беняминових дітей ті міста, котрі вони назвали іменням своїм*.

⁶⁶ А деяким родинам синів Кагатових дано міста від покоління Ефраїмового.

⁶⁷ І дали їм міста охоронні: Сихем і передмістя його на Ефраїмових горах, і Гебер та передмістя його,

⁶⁸ І Йокнеам та передмістя його, й Бет-Орон та передмістя його,

⁶⁹ І Аялон та передмістя його, й Гат-Риммон та передмістя його;

⁷⁰ Від половини Манасіїного покоління — Анер і передмістя його, Білеам і передмістя його. Се родинам останніх потомків Кагатових.

⁷¹ Герсоновим потомкам від половини покоління Манасіїного дали Голан у Базані з передмістями його, і Астарот із передмістями його.

⁷² Від Іссахарового покоління — Кедес і передмістя його, Даверат і передмістя його,

⁷³ І Рамот та передмістя його, й Анем та передмістя його;

⁷⁴ Від Ассерового покоління — Мишал і передмістя його;

⁷⁵ І Хукок та передмістя його, і Регоб із передмістями його;

⁷⁶ Від Нефталієвого покоління — Кедес у Галилеї з передмістями його, та Хаммон і передмістя його.

⁷⁷ А для інших Мераріїних потомків — від Зебулонового покоління — Риммон і передмістя його, Тавор і передмістя його.

⁷⁸ По той бік Йордані, насупроти Ерихону, на схід від Йордані, — від Рубенового покоління дали Безер у пустині з передмістями його, й Язу та передмістя його;

* **6:65 Т.** є містами левітськими.

⁷⁹ І Кадемот та передмістя його, й Мефаат та передмістя його;

⁸⁰ Від Гадового покоління — Рамот у Галааді й передмістя його,

⁸¹ І Гесбон та передмістя його, й Язер та передмістя його.

7

¹ Сини Іссахарові: Тола (Тоса), Пуа, Яшув (Йов) та Симрон — четверо.

² Сини Толині: Уззій, Рефаїя, Ериїл, Яхмай, Івсам та Самуїл, найзначніші в Толиних родинах, люде войовничі в своїх поколіннях; ліку їм за часів Давидових було двацять дві тисячі й шістьсот.

³ Син в Уззія: Ізрахія; а сини в Ізрахії: Михаїл, Овадія, Йоїль та Ішція, — п'ятеро. Усі вони найзначніші.

⁴ У їх, по їх родах, по їх поколіннях, було готового до бою війська трицять шість тисяч; бо в їх було багато жінок та синів.

⁵ А в їх братів, по усіх Іссахарових поколіннях, було людей войовничих вісімдесят сім тисяч, записаних в родоводні записи.

⁶ У Бенямина: Бела, Бехер та Едияїл, — троє.

⁷ Сини Белині: Езбон, Уззій, Уззіїл, Еримот та Ірі, — п'ятеро, голови над поколіннями, люде войовничі. В родовідних записах записано їх двацять дві тисячі трицять чотири.

⁸ Сини Бехерові: Земира, Йоаш, Елиезер, Елїоенай, Омрі, Іремот, Авія, Анатот та Алемет: усі вони сини Бехерові.

⁹ В родовідних записах записано їх по їх родах, по старшинах поколінь, людей до війни спосібних — двацять тисяч і двісті.

¹⁰ Син в Едияїла: Билган. Сини Билганові: Еус, Бенямин, Егуд, Хенаана, Зетан, Тарсис та Ахишарах.

11 Усі ці Едияїлові сини були головами в поколіннях, люде хоробрі, — сімнайцять тисяч і двісті було виступаючих на війну.

12 І Супим і Хупим, Ірові сини: Хушим син Ахерів;

13 Сини Нефталієві: Яхзеель, Гуній, Езер та Силлем, діти Валліні (Білжині).

14 Сини Манассієві: Асриїл, що його породила його наложниця Арамеянка; вона ж породила й Махира, Галаадового батька.

15 Махир взяв за жінку сестру Хупимову та Супимову, — сестра їх звалась Мааха; середущий був на ймя Салпаад. У Салпаада були самі дочки.

16 Мааха, Махирова жінка, породила сина й дала йому ймя Кереш, а його братові ймення Шереш. Сини його: Улам та Рекем.

17 Син Уламів: Бедан. Оце сини в Галаада, сина Махирowego, Манассіного сина.

18 Сестра його Молехета породила Ішгода, Авіезера та Махлу.

19 Сини в Семиди буди: Ахіянь, Шехем, Ликхі та Анїям.

20 Сини Ефраїмові: Шутелах та Беред, його син, та Тахат, його син, та Елеяда, його син, та Тахат, син того ж;

21 Та Завад, його син, та Шутелах, його син та Езер та Елеяд. І вбили їх осадники Гета, тубольці того краю за те, що вони напали були, щоб загарбати їх череди.

22 І плакав за ними Ефраїм, їх батько, багато днів, і приходили його брати розважати його.

23 Потім ввійшов він до своєї жінки, й вона завагонїла та й породила сина, а він дав йому ймення: Берія, бо нещастє спало на господу його.

24 І була в його дочка Шеера. Вона відбудувала Бет-Орон низший і висший та Уззен-Шееру.

25 І Рефай, його син, і Решеф, і Телах, його син, і Тахан, його син,

26 Лаедан, його син, Амміуд, його син, Елишама, його син,

27 Нон, його син, Ісус, його син.

28 Держави їх та місця проживання їх були: Бетель і залежні від його міста: на схід Нааран, на захід Гезер та залежні від його міста; Сихем та залежні від його міста до Гази й залежних від неї міст.

29 А побіч Манассіїних дітей: Бет-Сан і залежні від його міста; Танаах і залежні від його міста; Мегиддо й залежні від його міста; Дор і залежні від його міста. У них жили сини Йосифа, Ізрайлевого сина.

30 Сини Ассерові: Імна, Ішва, Ішвій та Берія, та сестра їх Сераха.

31 Сини Берієві: Гебер та Малкіель. Він батько Бирзаїтів.

32 Від Гебера народився Яфлет, Шомер та Хотам, та Шуя, їх сестра.

33 Сини Яфлетові: Пасах, Бимгал та Ашват. Це сини Яфлетові.

34 Сини Шемерові: Ахі, Рохга, Іхубба та Арам.

35 Сини в Гелема, його брата: Зофах, Імна, Шелеш та Амал.

36 Сини Зофатові: Суах, Харнефер, Шуал, Берій, Імра,

37 Безер, Год, Шамма, Шилша, Ітран, та Беера.

38 Сини в Етера: Ефунні, Фиспа та Ара.

39 Сини в Улли: Арах, Ханніїл та Ризія.

40 Усі ці Ассерові сини, голови в родах, люде вибрані, хоробрі, головні начальники. Записано їх в родовідних списках військових, для війни, по переліку двацять шість тисяч чоловіка.

8

¹ Від Бенямина народився Бела, найстарший в його, другий Ашбель, третій Ахрай,

² Четвертий Нох а п'ятий Раф.

³ У Белі були сини: Аддар, Гера, Авіуд,

⁴ Авишуя, Нааман, Ахоах,

⁵ Гера, Шефуфан та Хурам.

⁶ А це сини Егудові, що були головами в родах, що жили в Геві, а переселились у Манахат:

⁷ Нааман, Ахія та Гера, той що перевів їх; від його народився Узза та Ахихуд.

⁸ Від Шегараїма народились діти в землі Моабійській після того, як відправив від себе Хушиму та Баару, своїх жінок.

⁹ І народились у його від Хадеші, його жінки, Йовав, Зивія, Меша, Малхам,

¹⁰ Еуз, Шахія та Мирма: Оце його сини, голови над родинами.

¹¹ Від Хушими народився в його Авитув та Елпаал.

¹² Сини Елпаалові: Евер, Мишам та Шемер, що збудував Оно та Лод і залежні від його міста,

¹³ Та Берія й Шема. Вони були головами над родинами осадників в Аялоні. Вони вигнали осадників із Гета.

¹⁴ Ахію, Шашак, Іремот,

¹⁵ Зевадія, Арад, Едер,

¹⁶ Михаїл, Ішфа та Йоха-Беріїні сини.

¹⁷ Зевадія, Мешуллам, Хизкій, Хевер,

¹⁸ Ішмерай, Ізлія та Йовав, — сини Елпаалові.

¹⁹ Яким, Зихрій, Завдій,

²⁰ Еліенай, Зилтай, Еліїл,

²¹ Адаїя, Бераїя та Шимрат, — сини Шимееві.

²² Ішпан, Евер, Еліїл,

²³ Авдон, Зихрій, Ханан,

24 Хананія, Елам, Антотія,

25 Іфдія та Фенуїл, — сини Шашакові.

26 Шамшерай, Шехарія, Аталія,

27 Ярешія, Елія, та Зихрій, — сини Ерохамові.

28 Це голови поколінь, в своїх родах найголовнійші.
Вони жили в Єрусалимі.

29 В Габаоні жили: Абигабаон (Еїл), батько Габаоніїв, — його жінка на ймення Мааха,

30 І син його перворідень Авдон, за ним Зур, Кис, Ваал, Надав, (Нер),

31 Гедор, Ахію, Зехер та Миклот.

32 Від Миклода народивсь Шимей. І вони жили побіч братів своїх в Єрусалимі, вкупі з своїми братами.

33 Від Нера народивсь Кис; від Киса народивсь Саул; від Саула народивсь Йонатан, Мелхисуй, Авинадаб та Ешбаал.

34 Син Йонатанів Мериббаал; від Мериббаала народився Миха.

35 Сини Михині: Питон, Мелег Таарей та Ахаз.

36 Від Ахаза народивсь Йоядда; від Йоядди народивсь Алемет, Азмавет га Замбрій; від Замбрія народивсь Моза;

37 Від Мози народивсь Биней. Рефія, син його; Елияса, син його; Азел, син його.

38 В Азела шість синів, а оце ймення їх: Азрикам, Бохру, Ісмаїл, Шеарія, Обадія та Ханан; усі вони Азелові сини.

39 Сини в Ешека, його брата: Улам, перворідень його; другий Еуш, третій Елифелет.

40 Сини Уламові були люде хоробрі, стреляючі з лука, та мали багато синів і внуків: сто пятьдесять. Усі вони від Беняминових синів.

9

¹ Так були перелічені по своїх родах усі Ізраїлитяне, й оце вони записані в книги царів Ізраїльських. А Юдеї за свої проступки переведені в Вавилон.

² Ті, що перші* жили на своїх державах, по містах Ізраїльських, були Ізраїлитяни, св'ященники, левіти та нетиней†.

³ В Єрусалимі жили декотрі з потомків Юдиних, та деякі з потомків Беняминових, та з потомків Ефраїмових та Манассієвих:

⁴ Утай, син Амміудів, сина Омріїного, сина Імрієвого, сина Ванієвого, — з синів Перезових, Юдиного сина;

⁵ З синів Шилона — Асаїя, перворідень і сини його;

⁶ З синів Зари — Еуїл та їх брати, шістьсот дев'ятьдесять;

⁷ Із синів Беняминових — Саллу, син Мешулламів, сина Годавіїного, сина Гассенуїного;

⁸ Та Івнїя, син Ерохамів, та Ела, син Уззія, Михрієвого сина, та Мешуллам, син Шефатіїв, сина Рагуїлового, сина Івнїїного,

⁹ І брати їх по родах їх: дев'ятьсот п'ятьдесять шість, — усі сі були головою над родами в своїх поколіннях.

¹⁰ А з св'ященників: Едаїя, Йоарив, Яхин,

¹¹ І Азарія, син Хелкіїн, сина Мешулламового, сина Садокового, сина Мерайотового, сина Ахитувового, передовий св'ященник в домі Божому;

¹² І Адаїя, син Ерохамів, сина Пашхурового, сина Малхіїного; та Маасай, син Адїела, сина Яхзерового, сина Мешулламового, сина Мешиллемитового, сина Іммерового;

* **9:2** Перші по повороті з неволі Вавилонської. † **9:2** Здається, що так називано Габаоніїв, приданих св'ященникам до низшої послуги при храмові.

13 І брати їх, голови над родами своїми: тисяч сімсот шістьдесятъ, — люде пильні в ділі служення в домі Божому.

14 А з левітів: Шемая, син Хашува, сина Азрикамового, сина Хашавііного, — синів Мерарііних;

15 І Вакбакар, Хереш, Галал і Маттанія, син Міхін, сина Зихрієвого, сина Асафового;

16 І Обадія, син Шемаїн, сина Галалового, сина Ідитунового; й Берехія, син Асин, Елканиного сина, що жив у селах Нетофатських.

17 А воротарі: Шаллум, Аккуб, Талмон та Ахиман та брати їх; Шаллум був головний.

18 І досі ці воротарі при воротях царських, що на схід сонця, держать (за чергою) сторожу з синів Левііних.

19 Шаллум, син Корея, сина Евіасафового, сина Кореєвого, й брати його з його роду, Кореї, в ділі своєї служби були сторожами при порогах съвятині, а батьки їх стерегли ввіходу в стан Господній.

20 Пинеес Елеазаренко був вперед старшим над ними, і Господь був з ним.

21 Захарія Мешелемієнко був воротарем при дверях храму соборнього.

22 Усіх їх вибраних воротарями при порогах, було двісті дванайцять. Вони були записані в спис по своїх оселях. Їх настановив Давид та Самуїл-пророк задля їх вірності.

23 І вони й їх сини були на сторожі при брамах дому Господнього по пермінах своїх.

24 По чотирьох боках були воротарі: на схід, на захід, на північ і на південь.

25 А брати їх жили в своїх оселях, приходячи до них від часу до часу на сім день.

26 Ці чотири началні левіти мали собі повірених

всіх воротарів; вони були пристановлені до житлів і до скарбівниць дому Божого.

27 Вони й ночі проводили навкруги дому Божого, бо до їх належало сторогуваннє, й вони мали що-ранку одмикати двері.

28 Декотрі зпоміж їх були пристановляні до службового посуду, так що з перелічкою приймали його, й з перелічкою видавали його.

29 Декотрим зпоміж їх були поручені інші прибори й усе, що на съвяту потріб: ліпше борошно, та вино, та олива, й ладан і пахощі.

30 А деякі зпоміж синів съвященницьких робили миро з запашнього коріння.

31 Матафії з левітів, — він перворідень Селлума Кореєнка, — було повірене те, що смажилось на сковородах.

32 Декотрим з їх братів, із Кегатових синів, було поручено приладжуваннє хлібів показних, щоб приготовляти їх на кожну суботу.

33 А сьпівці, головні в левітських поколіннях, були в кімнатах храму, й свобідні від (иншої) служби, бо вони в день і в ночі мали свого діла пильнувати.

34 Це голови поколінь левітських, в своїх родах головні. Вони жили в Єрусалимі:

35 В Габаонї жили: батько Габаонїїв, Еїл, — його жінка на ймя Мааха,

36 І син його перворідень Авдон, за ним Зур, Кис, Ваал, Нер, Надав,

37 Гедор, Ахію, Захарія та Миклот.

38 Від Миклота народивсь Шимеам. І вони жили побіч братів своїх в Єрусалимі, вкупі з братами своїми.

39 Від Нера народивсь Кис; від Киса народивсь Саул; від Саула народивсь Йонатан, Мелхисуй, Абинадаб та

Ешбаал.

⁴⁰ Син в Йонатана Мериббаал; від Мериббаала народивсь Миха.

⁴¹ Сини Михині: Питон, Мелех, Тарей (та Ахаз).

⁴² Від Ахаза народивсь Яера; від Яери народились Алемет, Азмавет і Замбрій; від Замбрія народивсь Моза.

⁴³ Від Мози народивсь Бинея; Рефаїя, його син; Елеаса, його син; Азел, його син.

⁴⁴ У Азела шість синів, оце вони на імення: Азрикам, Бохру, Ісмаїл, Шеарія, Обадія та Ханан. Це сини Азелові.

10

¹ Филистії воювались з Ізраїльом, і втікали Ізраїлитяне перед Филистіями, й падали побиті на горі Гебуї.

² І погнались Филистії за Саулом та синами його, й вбили Филистії Йонатана й Абинадаба та Мелхисуя, Саулових синів.

³ Битва проти Сяула збілшалась, і стріли влучали в його, так що він був поранений стрілами.

⁴ І сказав Саул до свого зброєноші: Витягни свого меча й заколи мене ним, щоб не прийшли оті необрізані та не знущались з мене. Але зброєноша не згодивсь, бо він дуже злякавсь. Тоді Саул взяв меча й настромився на його.

⁵ Його зброєноша, побачивши, що Саул помер, настромився й сам на меч і вмер.

⁶ І помер Саул, і три сини його, й весь дім його вимер разом із ним.

⁷ Як же вгляділи Ізраїлитяне, котрі були в долині, що всі втікають і що Саул та сини його погибли, то й покинули свої міста й порозбігались, а Филистії прийшли й поселились в їх.

8 Другого дня прийшли Филістії обдирати побитих, і знайшли Саула та синів його, що полягли на Гелбуйській горі,

9 І роздягли його, й стяли йому голову його та й (забрали) зброю його, і послали по краю Филістійському, щоб сповістити про це ідолів своїх і народ.

10 І зложили зброю його в божниці своїх богів, а голову його настромили при домі Дагоновому.

11 І перечув ввесь Явис Галаадський про усе, що вдіяли Филістії з Саулом.

12 І рушили всі дужі люде, взяли Саулове тіло й тіла синів його, та й принесли їх у Явис, і поховали їх кості під дубом в Явисі, й постили сім день.

13 Так помер Саул за свою беззаконність, що вчинив перед Господом, за те, що не послухав слова Господнього та ще й вдався до чарівниці з запитанням,

14 А не шукав Господа. За те він і погубив його, а царство віддав Давидові Ессеєнкові.

11

1 І зібрались усі Ізраїлитяне до Давида в Геброні й промовили: Оце ми кість твоя й тіло твоє;

2 І вчора й позавчора, коли ще Саул був царем, ти виводив Ізраїля в поле й приводив до дому, й Господь Бог сказав тобі: Ти будеш пасти народ мій Ізраїля, й будеш князем над народом моїм Ізраїлем.

3 І прийшли всі старшини Ізраїлеві до царя в Геброн, і постановив з ними Давид умову в Геброні перед лицем Господнім, і помазали вони Давида царем над Ізраїлем, по Господньому слову (переказаному) через Самуїла.

4 І пійшов Давид і увесь Ізраїль у Ерусалим, се б то в Евус, бо там були Евусії осадниками тої сторони.

5 І сказали осадники Евуса Давидові: Не вступиш ти сюди! Але Давид узяв таки твердиню Сион: — се місто Давидове.

6 І сказав Давид: Хто поперед усіх розібе Евусіїв, той буде головою й гетьманом. І ввійшов поперед усіх Йоаб, син Саруїн, і став головою.

7 Давид жив у тій твердині, тим то й назвали її Давидовим містом.

8 І забудував він місто навкруги, починаючи від долини Милло, й всі примезні місця, а Йоаб поновив остальне місто.

9 І вбивавсь Давид в силу все більше та більше, й Господь Саваот був із ним.

10 Оце головні силачі в Давида, що сильно встоювали за ним в його царстві, вкупі з усім Ізраїлем, щоб поставити його царем, по слову Господньому, над Ізраїлем;

11 І отсе лік лицарів, що були в Давида: Езваал, Ахаманин син, головний між трийцятьма; він підняв свій спис на триста чоловіка й повбивав їх в одну міть.

12 По йому Елеазар, син Дода Ахового, з трьох лицарів;

13 Він був із Давидом в Фасдамимі, куди Филістії зібрались були на війну. Там частка поля була засіяна ячменем, а народ втікав від Филістіїв;

14 Але вони стали серед поля, стерегти його й розбили Филістіїв. І дав Господь велику побіду.

15 Троє цих силачів із трийцятьох передових прийшли на скелю 'д Давидові до печери Одоламської, як Филістійський табір розложився був в долині Рафаїмів.

16 Давид був тоді в утвердженому місці, а

Филистійська залога стояла в Бетлеемі.

17 І схотілось Давидові дуже пити, й каже він: Хто дав би мені пити води з Бетлеемської криниці, що коло воріт?

18 Тоді ці троє прорвались кріз Филистійський стан і черпнули води з Бетлеемської криниці, що коло воріт, і взяли й принесли Давидові. Але Давид не схотів її пити й вилив її в жертву на славу Господеві;

19 І сказав: Борони мене, Боже, щоб я це зробив! Чи стану ж я пити кров цих сьмільчаків, що важили життям своїм. Бо з небезпечністю власного життя вони це принесли. Та й не схотів її пити. От що вчинили отті три невміраки!

20 І Абесса, брат Йоабів, був найвизначніший між трьома. Він убив своїм списом триста чоловіка, й був славним між тими трьома.

21 Між сими трьома був він знатніший і був їх отаманом; але тим трьом не був рівня.

22 Банея, син Йодая, чоловіка сьмілового, великий ділами, з Казеїла: він побив двох синів Ариїла, з Моабу; раз, як упав сніг, убив він лева, зійшовши в яму;

23 Він же вбив Египтія, чоловіка на пять локот ростом; в Египтія був у руці спис, як навій ткацький, а він приступив до його з палицею, й, вирвавши спис з руки в Египтія, вбив його таки його списом.

24 От що чинив Банея Йодаєнко; й був він славний між тими трьома невміраками.

25 Між трийцятьма був він у почесті, але тим трьом не був рівня; його поставив Давид найблизшим виконувателем своїх приказів.

26 А значніші зміж воїнів: Асаїл, брат Йоабів, Елханан Доденко з Бетлеему;

27 Самма з Хороду; Херец із Палту;

28 Іра Ікешенко з Текої; Ебіезер із Анатоа;

- 29 Сивхай з Хушату; Ілай із Ахоху;
30 Магарай з Нетофу; Хелед Бааненко з Нетофу;
31 Іттай Рибанко з Гиви Беняминової; Банея з
Пирату:
32 Хурай з Нагале-Гаашу; Абіел з Арби;
33 Азмавет із Бархуму; Еліахба з Саалбону;
34 Сини Гашема з Гизонита: Йонатан, син Шаге,
Гарарій;
35 Ахіям Сараренко з Гарару: Елифал, Урин син;
36 Хефер з Махери; Ахія з Пелону;
37 Гезро, Кармелій; Наарай-Езбіенко;
38 Йоїл, Натанів брат; Мивхар, син Гагріїв;
39 Зелек Аммоній; Нахарай з Бероту, зброєноша
Йоабів Саруєнків;
40 Іра з Ітрі; Гарєб із Ітрі;
41 Урія Гетій; Завад, син Алхаїв;
42 Адина, син Шизин, Рубеній, голова в Рубеніїв; і
під ним було трийцять;
43 Ханаан, син Маахин, Иосафат Митниній;
44 Уззія з Астероту; Шама та Еїел, сини Хотама з
Ароеру;
45 Едіаел, Шимріїв син, та Йоха, його брат, із Тизії;
46 Еліел з Махавима, і Ерибай та Йошабія, сини
Елнаамові, та Ітма Моабій;
47 Еліел, Обед та Ясіел з Мозабії.

12

¹ І ці так само прийшли до Давида в Секелаг, коли ще він ховався від Саула, Кисового сина, а були вони мужні й була поміч із них у битві.

² Узброєні були сагайдаком, правою й лівою рукою кидали камінне й стріляли стрілами з лука, — з одноплемінників Саулових, із Беняминіїв:

³ Визначнійший Ахієзер, по йому Йоас, сини Шемаїні з Гиви; Езієл та Фелет, Азмаветові сини; Бераха та Егу з Анатоту;

⁴ Ішмая Габаоній, найдужчий зпоміж трийцяти й провідник трийцятьох; Еремія, Яхазиїл, Йоханан та Йозабад із Гедери;

⁵ Елузай, Еримот, Беалія, Шемарія, Сафатія Харитій,

⁶ Елкана, Ішшіяху, Азариїл, Йоезер та Йошавам, Кореї;

⁷ І Йоела й Завадія, Ерохамові сини з Гедору.

⁸ А й з Гадіїв перейшли до Давида в неприступне місце в пустині люде мужні та войовничі, узброєні щитом та списом, видом із лица як леви, а прудкі, як серни на горах.

⁹ Перший Езер, другий Обадія, третій Елїяб,

¹⁰ Четвертий Мишманна, п'ятий Еремія,

¹¹ Шестий Атай, сьомий Елиєл,

¹² Осьмий Йоханан, дев'ятий Елзавад,

¹³ Десятий Еремія, одинайцятий Махбанай.

¹⁴ Вони з синів Гадових — гетьмани в війську: менчий над сотнею, а більший над тисячою.

¹⁵ Вони то переплили через Йордань першого місяця, коли він саме розливається з своїх берегів, і порозганяли усіх, що жили по долинах на схід і захід сонця.

¹⁶ Прийшли так само й з синів Беняминових та Юдиних в твердиню до Давида.

¹⁷ Давид вийшов їм назустріч і промовив до їх: Коли ви з миром прийшли до мене, щоб мені допомагати, то нехай буде моє серце одно з вашим серцем, а коли на те, щоб підступом видати мене ворогам моїм, — бо нема неправедності в руках моїх, — то нехай Бог батьків наших бачить і судить.

18 І ввійшов дух ув Амасая, що передував між трийцятьма, й він промовив: Ми твої, Давиде, й з тобою, сину Ессеїв; мир тобі й мир твоїм помічникам; тобі бо допомагає Бог твій. Тоді прийняв їх Давид і поставив їх на чолі війська.

19 І з покоління Манассіїного попереходили декотрі до Давида, тоді як він йшов з Филістіями на війну проти Саула, але не помагав їм, бо Филістійські князі, порадившись, відправили його, кажучи: Як він пристане до свого пана Саула, то це буде на наше безголове.

20 А як він вертався в Секелаг, тоді пристали до його з Манассіїв: Аднах, Йозавад, Едіяел, Михаїл, Йозавад, Елигу та Зилльтай, тисячники в Манассіїв.

21 І помагали вони Давидові проти ватаг, бо всі вони були хоробрі лицарі й стали (опісля) гетьманами в війську.

22 Так день-у-день приходили до Давида на поміч йому, аж його військо стало великим, як військо Боже.

23 Оце число начальників військових, що прийшли були до Давида в Геброн, щоб оддати йому Саулове царство, по слову Господньому:

24 Синів Юдиних, носячих щит та спис, було шість тисяч вісімсот готових до війни;

25 З синів Симеонових, завзятих у війні лицарів, було сім тисяч ще й сто;

26 З синів Левіїних чотири тисячі шістьсот;

27 І Йодай, князь із роду Аронового, а з ним три тисячі сімсот;

28 І Садок, молодик сьміливий, і з роду його двацять два князі;

29 З синів Беняминових, племінників Саулових, три тисячі, — але ще багато з їх держалось Саулового дому;

30 З синів Ефраїмових дваццять тисяч вісімсот сьміливих лицарів, людей славних у родах своїх;

31 З половини Манассієного покоління вісімнайцять тисяч, що були покликані поіменно, щоб прийшли поставити Давида царем;

32 З синів Іссахарових прибули люде розумні, котрі давали пораду, що коли випадало діяти Ізраїлеві, — їх було двісті начальників, а всі брати їх слухали слів їх;

33 З покоління Зебулонового готових до бою, узброєних усякою військовою зброєю, пятьдесят тисяч, однодумних в тому, щоб слухати приказу.

34 З покоління Нефталієвого тисяч начальників, а з ними триццять сім тисяч з щитами та списами;

35 З покоління Данового готових до війни дваццять вісім тисяч шістьсот;

36 Від Ассера, військових, узброєних до бою, сорок тисяч;

37 Ізза Йордані, від покоління Рубенового, Гадового, й половини Манассієного покоління сто дваццять тисяч, з усякою військовою зброєю.

38 Усі ці мужі, устроєні, прийшли в Геброн з щирим сердцем, щоб поставити Давида царем над усім Ізраїлем. Та й усі Ізраїлитяне були однудушні, щоб поставити Давида царем.

39 І перебули там у Давида три дні, їли й пили, бо брати їх наготували всього для їх;

40 Та й ті, що були примезні до їх, аж до покоління Іссахарового, Зебулонового та Нефталієвого, привозили усю харч на ослах та верблюдах, і мулах та волах: борошно (муку), фіги та родзинки, й вино, й оливу, й силу товару та овець, бо була радість ув Ізраїлі.

13

¹ І держав раду Давид з тисячниками, сотниками й з усіма воеводами,

² І промовив до всього збору Ізраїлського: Коли вам завгодно, й коли на те буде воля Господа, Бога нашого, пошлім по всіх усядах до прочих наших братів по цілій землі Ізраїлській, а разом із ними до сьвященників і левітів, в міста та оселі їх, щоб вони зібрались до нас,

³ І візьмемо до себе скриню Бога нашого, бо за часів Саула ми не звертали уваги на неї.

⁴ І сказала вся громада: Нехай буде так! бо ці слова були до вподоби усій громаді.

⁵ І зібрав Давид усїх Ізраїлитян від Єгипецького Сихор-поточка до ввіходу в Емат, щоб перенести скриню Божу з Киріятряриму.

⁶ І пійшов Давид і весь Ізраїль до Киріятряриму, що в Юдеї, щоб перенести звідтіля скриню Господа, сидячого на херувимах, де його імя взивали.

⁷ І повезли ковчег Божий на новому возі з Абинадабового дому, а Оза та Ахія провозжали воза.

⁸ А Давид та всі Ізраїлитяне грали перед Богом з усїєї сили з сьпівами, на цитрах і псалтирях, і бубнах, і цимбалах, та трубах.

⁹ Як дійшли до Хидонового току, простяг Оза свою руку, щоб придержати скриню, бо воли нахилили її.

¹⁰ Але Господь розгнівався на Озу й вмертвив його за те, що він простяг свою руку до ковчега, і він умер тут таки перед лицем Божим.

¹¹ І засмутився Давид, що Господь убив Озу, й назвав те місце Убитте Ози; так воно зветься й до сього часу.

¹² І злякався Давид Бога в той день, і промовив: Як же ж то мені внести до себе скриню Божу?

¹³ І не повіз Давид скрині до себе, до Давидового міста, а завернув її до дому Обедедома Гетія.

¹⁴ І зіставала скриня Божа в Обед-Едомовій господі три місяці, й Господь благословив Обедедовий дім і все, що в його було.

14

¹ І послав Гирам, царь Тирський, послы до Давида, й кедрової деревини, й муравів та теслів, щоб збудували йому дім.

² Як примітив Давид, що Господь утвердив його царем в Ізраїлі, та що високо підвисив його царство задля народу свого Ізраїля,

³ Тоді узяв собі Давид ще більше жінок в Єрусалимі, й народилось Давидові ще більш синів та дочок.

⁴ І оце імення тих, що народились йому в Єрусалимі: Самус, Собаб, Натан, Соломон;

⁵ Ебеар, Елисуа, Елфалет,

⁶ Ногах, Нафек, Яфія,

⁷ І Елисама, Бееліада, і Елифалет.

⁸ І перечули Филістії, що Давида помазали царем над усім Ізраїлем, і двинули всі Филістії шукати Давида. Давид же, перечувши про це, пійшов проти них.

⁹ Як же прийшли Филістії, й розложились по долині Рефаїмів,

¹⁰ Запитав Давид у Бога, мовляючи: Чи йти мені на Филістіїв і чи віддаси їх в мої руки? І рече до його Господь: Йди, а я віддам їх у твої руки.

¹¹ І двинули вони під Баал-Перазим, і побив їх там Давид, і промовив Давид: Порозносив Бог моїх ворогів моєю рукою, як розтікаються води. Через це й дали назву тому місцеві: Баал-Перазим (Долина розносу.)

12 І покинули вони там своїх богів, а Давид дав приказ, і попалили їх на огні.

13 І знов прийшли Филістії й розтаборились по долині.

14 І ще запитав Давид у Бога, й сказав йому Бог: Не йди просто на їх, одхились узбіч од їх і йди на їх від сторони грушевих дерев;

15 І як почуєш шелест, наче хто йде по вершках дерев, тоді розпочинай битву, бо вийшов Бог поперед тебе, щоб розбити стан Филістійський.

16 І вчинив Давид, як звелів йому Бог, і побив Филістійське військо від Габаону до Газеру.

17 І пронеслось імя Давидове по усіх краях, і Господь зробив його страшним для всіх народів.

15

1 І побудував він собі дома в місті Давидовому, й приладив місце для скрині Божої, й построїв для неї намет.

2 Тоді сказав Давид: Ніхто не повинен носити Божої скрині, окрім левітів, бо їх вибрав Господь на те, щоб носити ковчег Божий й йому служити до віку.

3 І зібрав Давид усіх Ізраїлитян у Єрусалим, щоб внести ковчег Господній на його місце, що його приладив для його.

4 І скликав Давид Ааронових синів та левітів:

5 Із синів Кагатових, Уриїла, начальника, та його братів, — сто двацять чоловіка;

6 З синів Мераріїних, Асаїю, начальника, та його братів, — двісті двацять чоловіка;

7 З синів Герсонових, Йоїля, начальника, та його братів, — сто трицять чоловіка;

8 З синів Елисафанових, Шемаю, начальника, та його братів, — двісті;

9 З синів Хевронових, Еліела, начальника, та його братів, — вісімдесять;

10 З синів Уззієлових, Аминадаба, начальника, та братів його, — сто двацять.

11 І покликав Давид сьвященників: Садока та Абіятара, й левітів: Уріїла, Асаїю, Йоїля, Шемаїю, Еліела та Аминадаба,

12 І сказав їм: Ви голови в родах левітських, осьвятїте себе з братами вашими, й перенесете скриню Господа, Бога Ізрайлевого, на місце, що я приладив для його.

13 Бо передше, як вас не було, то Господь, Бог наш, покарав нас за те, що ми не шукали його, як слід.

14 І осьветились сьвященники й левіти задля того, щоб нести скриню Господа, Бога Ізрайлевого,

15 І несли сини Левїїні ковчег Божий на плечах на жертках, як звелїв Мойсей по слову Господньому.

16 І звелїв Давид левітським начальникам приставити своїх братів, грачів на приборах музичних, на псалтирях та цитрах та кимвалах, щоб роздавався голос радощів.

17 І поставили (такими) левітами Емана, сина Йоїлевого, зпоміж братів його: Асафа, Берехїїного сина; а з синів Марарїїних, братів їх: Етана, Кушаїїного сина;

18 А з ними братів їх другорядних: Захарію, Бена, Язіїла, Шемирамота, Ехіїла, Уннїя, Еліава, Банею, Маасея, Маттатію, Елифлеуя, Микнея й Обед-Едома та Еїела, воротарів.

19 Еман, Асаф та Етан грали голосно на мідяних кимвалах,

20 А Захарія, Азіїл, Шемирамот, Ехіїл, Уннїй, Еліав, Массея та Банея — на псалтирях, тонким голосом.

21 А Маттатія, Елифелуй, Микней, Обед-Едом, Еїел

та Азазія — на цитрах, щоб зачинати.

²² А Хенанія, старшина над левітами, був вчителем сьпіву, бо він був тямущий в тому.

²³ Берехія та Елкана були дверниками коло ковчега.

²⁴ Шеванія, Йосафат, Натанаїл, Амасай, Захарія, Банея та Елїезер, сьвященники, трубили в труби перед Божою скринєю. Обед-Едом та Ехія були дверниками коло скрині.

²⁵ Отак Давид та Ізраїльські старшини та тисячники пійшли переносити скриню завіту Господнього з дому Обед-Едомового з radoщами.

²⁶ І як Бог допоміг левітам, що несли скриню завіту Господнього, тоді зарізали на жертву сім назимків і сім баранів.

²⁷ Давид був одягнутий в висонову одєжу, так само й усі левіти, що несли скриню, й сьпівці, й Хананія, старшина над музиками й сьпівцями. На Давиді ж був ще лняний ефод.

²⁸ Так ніс увесь Ізраїль скриню завіту Господнього з викликуваннем при гуку рога й труб та кимвалів, граючи на псалтирях і цитрах.

²⁹ Коли скриня Господнього зявіту входила в місто Давидове, Мелхола, Саулова дочка, дивилась у вікно, а побачивши, що царь Давид скаче й грає, зганила його в свойму серці.

16

¹ І принесли Божу скриню, й поставили її посеред намету, котрий спорудив для неї Давид, і принесли Богу жертви всепалення й жертви мирні.

² А коли Давид скінчив жертви всепалення й жертви мирні, тоді поблагословив народ іменем Господа.

³ І роздав кожному з Ізраїлитян по одному хлібові й по кусневи мяса й по кухлеві вина,

⁴ І поставив на службу перед скринєю Господньою кількох левітів, щоб прославляли, дякували й величали Господа, Бога Ізрайлевого, —

⁵ Асафа — головою, другим по йому Захарію, Еїела, Шемирамота, Ехїїла, Маттатію, Еліава та Банею, Обед-Едома та Еїеля з псалтирями та цитрами, й Асафа, щоб грав на кимвалах;

⁶ А Банею та Озіїла, сьвященників, щоб по всячасно трубили перед скринєю завіту Божого.

⁷ Того дня дав Давид перший раз псалом у прославу Господа через Асафа та братів (товаришів) його:

⁸ Славіте Господа, проповідуйте імя його, оповіщайте народам про діла його;

⁹ Сьпівайте йому, вигравайте йому; оповідайте про всі чуда його;

¹⁰ Хвалітеся сьвятим іменем його; нехай радіє серце тих, що шукають Господа;

¹¹ Питайте про Господа та силу його, шукайте по всяк час лица його;

¹² Згадуйте про чуда, що він творив, про чуда й про суди з уст його;

¹³ Ви, насіння Ізрайлеве, слуги його, сини Яковові, вибрані його!

¹⁴ Він Господь, Бог наш; суди його по всьому сьвітї.

¹⁵ Згадуйте вічно завіт його, що заповідав він на тисячу родів,

¹⁶ Те, що заповідав Авраамові, і в чому клявся Ізаакові,

¹⁷ І що постановив Яковові за закон, і Ізраїлеві в завіт вічний,

¹⁸ Кажучи: Тобі дам землю Канаанську в наслідню державу.

19 Іх було тоді не багато, вони були незначущі й чужениці в ній;

20 І переходили від народу до народу, й з одного царства до другого народу;

21 Та він не дозволив нікому робити їм кривду й карав за них царів:

22 Не доторкайтесь до помазанників моїх, і пророкам моїм не чиніте лиха.

23 Сьпівайте Господеві, всі краї, сповіщайте щоденно про спасенне його.

24 Оповідайте поганам про славу його, усім народам про чуда його;

25 Бо великий Господь і достойний хвали, страшнійший від усіх богів.

26 Бо всі боги поганські нічо, а Господь сотворив небеса.

27 Пишнота й величність перед лицем його, сила й веселість на місці його.

28 Приносить Господеві, народи, приносить Господеві славу й почесць;

29 Віддавайте Господеві славу іменні його. Візьміть дар, ійдіть перед лице його, поклонітесь Господеві в красоті сьвятині його.

30 Бійся його, вся земле, бо він оснував землю, вона не порушиться.

31 Радійте небеса, веселись земле! нехай скажуть погани: Господь царює:

32 Нехай зашумить море, й що в йому, нехай радіє поле й усе, що на ньому.

33 Радійте вкупі, всі дерева в лісі, перед лицем Господа, бо він ійде судити землю.

34 Славіте Господа, бо його милость віковічна.

35 І скажіть: Помози нам, Боже, спасителю наш! збери нас і захисти нас від народів, щоб ми славили сьвяте імя твоє й хвалились славою твоєю!

36 Хвала Господеві, Богу Ізрайлевому, від віку й до віку! І сказав увесь народ: амінь! аллилуя!

37 Давид зіставив там, перед скринею завіту Господнього, Асафа та братів його, щоб вони служили перед скринею по всяк час, день-у-день.

38 І Обед-Едома й братів його, — шістьдесять і вісім чоловіка, а Обед-Едома Ідитуненка та Хосу — воротарями,

39 А Садока, сьвященника, та братів його сьвященників зоставив перед пробутком Господнім, що був (передом) на висоті в Габаоні,

40 Задля того, щоб вони приносили всепалення Господеві на жертівнику всепалення — завсіди вранці і ввечері, та задля усього того, що написано в законі Господа, як він заповідав Ізраїлеві;

41 А з ними Емана та Ідитуна й других вибраних, кожного поіменно, щоб славили Господа, бо милость його віковічна.

42 Зпоміж їх Еман та Ідитун славили Бога, граючи на трубах, кимвалах та всяких музичних приборах, а синів Ідитунових поставив сторожами при воротах.

43 І пійшов увесь народ, кожний у свою домівку; вернувся й Давид, щоб поблагословити дім свій.

17

1 Коли Давид жив в своєму домі, то раз якось сказав Давид до Натана пророка: Оце я живу в кедровому домі, а скриня Господнього завіту під наметом.

2 І сказав Натан до Давида: Все, що в тебе на серці, роби, бо при тобі Бог.

3 Але тієї ж таки ночі було слово Боже до Натана:

4 Пійди й скажи мойму слугі Давидові: Так говорить Господь: Не ти збудуеш мені дім на пробуток,

5 Бо я не жив в домі від того дня, як вивів синів Ізрайлевих, і до цього дня, а де була скриня, там був і пробуток мій.

6 Куди ні ходив я з усім Ізраїлем, чи сказав же я хоч слово котрому небудь із суддів Ізрайлевих, що їм приказував пасти мій народ: Чом ви не збудуєте мені кедрового дому?

7 От і тепер скажи слугі мойму Давидові: Так говорить Господь Саваот: Я взяв тебе від отари овець, щоб ти був князем народу мого Ізраїля;

8 І бував з тобою скрізь, куди ти їх водив, і вигубляв усіх ворогів твоїх перед лицем твоїм, і вчинив твоє імення, як імення великих на землі;

9 І приладив я місце про народ мій — Ізраїля, й насаджу його, й буде він спокійно жити на своєму місці, й не будуть його трівожити, й безбожники не будуть більше тіснити його, як передше,

10 За тих часів, коли я настановив суддів над народом моїм Ізраїлем; і я впокорю всіх ворогів твоїх; і сповіщаю тебе, що Господь збудує дім тобі.

11 А як сповниться твій час, і ти одійдеш до батьків твоїх, тоді я поставлю насінне твоє після тебе, що буде з синів твоїх, і зміцню його на царстві.

12 Він збудує дом мені, а я утверджу престол його на віки.

13 Я буду йому отцем, а він буде мені сином, — і милості моєї не відойму від його, як одняв від того, що був навперід тебе.

14 Я посаджу його в мойму домі й в мойму царстві по віки, а престол його тревати ме по віки.

15 Усі ці слова й все видиво переказав Натан докладно Давидові.

16 І пійшов царь Давид і став перед Господом, і промовив: Хто я, Господи Боже, й що таке мій дом,

що ти так високо підніс мене?

17 А й те ще за мало видалось в очах твоїх, Боже; ти сповіщаєш про дім слуги твого на далеку будучину, й споглядаєш на мене, Господи Боже, як на чоловіка великого!

18 Що ж ще більше може додати перед тобою Давид, щоб ти ще більш прославив слугу твого? О, ти знаєш слугу твого!

19 Господи! для слуги твого чиниш ти по серці твійму все це велике, щоб виявити всяку велич.

20 Господи! Нема рівного тобі, й нема Бога, окрім тебе, по всьому тому, що ми чули своїми ушами.

21 І де є в світі такий народ, як твій народ Ізраїль, сей єдиний народ на землі, задля котрого приходив Бог, щоб придбати його собі в народ, і прославити своє імя через велике й страшне діло — через прогнання поган зперед лица народу твого, що його визволив еси з Єгипту.

22 Ти вчинив народ твій Ізраїля своїм власним народом по віки, й ти, Господи, став йому Богом.

23 А тепер, Господи, слово, що ти сказав про твого слугу й про дом його, справди по віки, й вчини, як сказав еси.

24 І нехай звеличиться імя твоє по всі вічні часи, щоб говорили: Господь Саваот, Бог Ізраїлів, — він є Богом над Ізраїлем! і дім слуги твого Давида нехай стоїть твердо перед лицем твоїм.

25 Задля того, що ти Боже мій, виявив служі твійму, що збудуєш дом йому, набрав слуга твій відваги, молитись оце перед тобою.

26 Оце ж, Господи, ти Бог, і ти сказав про слугу твого таке добро!

27 Почни ж благословляти дом слуги твого, щоб він повік стояв перед лицем твоїм. Бо коли ти, Господи, поблагословиш, то буде він благословен по віки!

18

¹ Після сього побив Давид Филістіїв і підневолив їх, і взяв Гет та залежні від його міста з рук Филістіїв.

² До того побив Моабіїв, і стали Моабії невольниками Давидовими, платячи йому данину.

³ Дальше побив Давид Адраазера, царя Собського, в Ематі, як він саме був у дорозі, утвердити свою власть при ріці Евфраті.

⁴ І забрав в його Давид тисячу возів, сім тисяч кінноти й двацять тисяч піхоти, і поламав Давид усі вози, зіставивши з їх тільки сто.

⁵ Дамаські Сирийці прийшли були на поміч Адраазерові, цареві Собському, але Давид побив двацять дві тисячі Сирийців.

⁶ І поставив Давид в Дамаській Сирії військо оборонне, і стали Сирийці Давидовими підданими, платячи йому дань. І допомагав Господь Давидові скрізь, киди він було ні обернеться.

⁷ І забрав Давид золоті щити, що були в слуг Адраазерових, і приніс їх в Єрусалим.

⁸ А з Тивхати, та з Куна, міст Адраазерових, взяв Давид дуже багато міді. З неї поробив Соломон мідяне море й стовпи й мідяний посуд.

⁹ І почув Той, царь Емату, що Давид побив усе військо Адраазера, Собського царя,

¹⁰ І послав Йорама, сина свого, до царя Давида, поздоровити його й подякувати за те, що він воював з Адраазером і побив його, — бо Той воювався з Адраазером — і (приніс з собою) посуд золотий, срібний та мідяний;

¹¹ І присвятив се царь Давид Господеві вкупі з сріблом та золотом, що забрав у всіх народів: в Ідумеїв, Моабіїв, Аммоніїв, Филістіїв та в Амалікіїв.

12 Абесса ж Саруенко побив Ідуміїв в Солянній долині — вісімнайцять тисяч;

13 І поставив в Ідумеї військо оборонне й стали всі Ідумії Давидовими підданими. Господь допомагав Давидові скрізь, куди він повертався.

14 І царював Давид над усім Ізраїлем, і чинив суд і справедливість всему народові своєму.

15 Йоаб Саруенко гетьманував над військом, Йосафат же Ахилуденко списував дії;

16 А Садок, Ахитубів син, та Ахимелех, син Абіятарів, були сьвященниками, а Суса писарем;

17 А Банея Йодаенко був над хелетеями та фелетеями, Давидові ж сини — першими дворянами.

19

1 Після сього помер Наас, царь Аммонійський, а заміст його став царем його син.

2 І подумав Давид: Покажу я спожалінне Аннонові Наасенкові, бо його батько був ласкавий до мене. І послав Давид посланців потішити його по батькові його. І прибули Давидові слуги в Аммонійський край до Аннона, щоб потішити його.

3 Але Аммонійські князі сказали Аннонові: Невже ж ти думаєш, що Давид так поважав твого батька, що послав до тебе потішителів? Чи ж не задля того прийшли його слуги до тебе, щоб розвідатись та роздивитись по землі, а опісля спустошити її?

4 І взяв Аннон Давидових урядників, і пообголював їх, і попідтинав їм одержу до половини по клуби, та й пустив їх.

5 І пійшли вони. Як же дійшла чутка до Давида про сих людей, послав він їм на зустріч, — бо їх дуже знеславили, — й сказав царь: Загайтесь у Ерихоні, доки повідростають ваші борода, аж тоді вертайтеся.

⁶ Коли ж спізнали Аммонії, що стали ненавидними Давидові, то послав Аннон та Аммонії тисячу талантів срібла, щоб найняти собі вози та їздеців із Сирії Месопотамської, і з Сирії Маахової та з Соби.

⁷ І найняли собі трийцять і дві тисячі возів, і царя Мааха з його народом, котрі прийшли й стали станом перед Медевою. Та й Аммонії позбірались із своїх міст і виступили на війну.

⁸ Як почув про се Давид, то послав Йоаба з усім військом із найхоробріших.

⁹ І виступили Аммонії й впорядкувались до битви при міській брамі, а царі, що прийшли, окроме на полі.

¹⁰ Вбачаючи Йоаб, що йому грозить битва й зпереду й ззаду, зробив собі вибірку з усіх вибранців Ізрайлевих, і поставив їх лавами проти Сирийців.

¹¹ А останок народу передав під привід братові своєму Абессі, щоб стали лавами проти Аммоніїв.

¹² І сказав він: Як Сирийці почнуть перемогати мене, то ти допоможеш мені, а коли Аммонії переважати муть тебе, то я поможу тобі.

¹³ Будь мужний, й стіймо твердо за наш народ і за міста Бога нашого, а Господь учинить, що йому до вподоби.

¹⁴ От і двинув Йоаб і люде, що були з ним, щоб ударити на Сирийців, і втекли вони перед ним.

¹⁵ Як постерегли Аммонії, що Сирийці втікають, побігли й вони перед Абессою, його братом, і втекли в місто. І прийшов Йоаб у Єрусалим.

¹⁶ Як Сирийці побачили, що вони Ізраїлителями побиті, так послали посланців, і привели Сирийців, що були по той бік ріки, а Совах, гетьман Адраазерів, проводив їм.

¹⁷ Як дано про се знати Давидові, зібрав він усіх

Ізраїлитян, перейшов через Йордань, а дійшовши до їх, поставив військо проти їх. І почав Давид битву з Сирийцями, й вони бились із ним.

¹⁸ Та повтікали Сирийці перед Ізраїлителями, й розбив Давид у прах у Сирийців сім тисяч возів, і сорок тисяч піхоти, ба й гетьмана Собаха вбив.

¹⁹ Як побачили Адраазерові помічники, що їх Ізраїль побив, то й постановили з Давидом мир, та й піддались йому. І не хотіли Сирийці помагати більше Аммоніям.

20

¹ У другому році, під той час, коли царі виступають у поход, вивів Йоаб військо й почав пустошити Аммонійський край, і прийшов і обляг Раббу. А Давид зістався в Єрусалимі. Йоаб же, завоювавши Раббу, зруйнував її.

² І взяв Давид вінець із голови царя їх, а важив він один талант золота, й дорогі камені були на йому; і вложили його Давидові на голову; та й дуже багато здобитку виніс він із міста.

³ А людей, що були в йому, виводив і вбивав їх пилами, залізними булавами та сокирами. Те саме зробив Давид і з усіма Аммонійськими містами. І вернувся Давид і весь народ у Єрусалим.

⁴ Потім почалась війна з Филістіями в Газері. В той час Савахай з Хушата — побив Сафа, одного з нащадків Рефаїмових. І вони вгамувались.

⁵ І знов була війна з Филістіями. Тоді Елханам, Яїрів син, побив Лахмія, брата Голятового, Гетія, що в його ратище списа було, як навій у ткачів.

⁶ Була ще битва в Геті. Там був один високий ростом чоловік, що в його було по шість палців, усіх

двайцять чотири. І він так само був із потомків Рефаїмових.

⁷ Він підіймав Ізраїля на сьміх, але Йонатан, син Шими, Давидового брата, побив його.

⁸ Це були ті, що породились від Рефаїмів в Геті, й погибли від руки Давидової та від руки слуг його.

21

¹ І піднявся сатана на Ізраїля, і підвів Давида вчинити перелік Ізраїлитян.

² І сказав Давид Йоабові та старшинам над народом: Ійдіть, перелічіть Ізраїлитян від Бирсабії до Дана, й подайте мені, щоб я знав їм лік.

³ І сказав Йоаб: Нехай Господь примножить свій народ в сто разів над те, скільки його тепер. Чи не всі ж вони, мій царю добродію, слуги мого добродія? Нащо ж вимагає сього мій добродій? Чому ця провина має впасти на Ізраїля?

⁴ Та цареве слово перемогло Йоаба. І пійшов Йоаб і обійшов усього Ізраїля, і прийшов у Єрусалим.

⁵ І подав Йоаб Давидові спис переліченого народу, й було всіх Ізраїлитян тисяча тисяч, і сто тисяч чоловіків добуваючих меча, а Юдеїв — чотириста сімдесять тисяч, добуваючих меча.

⁶ А левітів та Беняминіїв він не полічив між ними, через те, що слово царське було Йоабові противне.

⁷ І не до вподоби було в Божих очах се діло, й він покарав Ізраїля.

⁸ Тоді промовив Давид до Бога: Тяжко согрішив я, що зробив се, та тепер прости провину служі твоєму, бо я вчинив річ нерозумну.

⁹ І сказав Господь до Гада, Давидового віщуна, мовляючи:

10 Ійди й скажи Давидові: Так говорить Господь: Три речі ставлю перед тобою; вибери собі одну з їх, і я нашлю її на тебе.

11 І прийшов Гад до Давида, і сказав йому: Так говорить Господь: вибери собі:

12 Або три роки голод, або три місяці вганяти муть за тобою твої супротивники, й меч ворогів твоїх досягати ме тебе; або три дні меч Господень і пошесть в краю, й ангел Господній вбиваючий по всіх границях ув Ізраїлі. То ж роздивись, що мені відповісти Пославшому мене з сим словом.

13 І промовив Давид до Гада: Дуже мені важко, але ліпше мені впасти в руки Господні, милосерде бо його велике; аби тільки не попасти мені в руки людські.

14 І наслав Господь морову пошесть на Ізраїля, і вмерло Ізраїлитян сімдесять тисяч людей.

15 І послав Бог ангела в Єрусалим, щоб вигубляти його. Так як він почав вигубляти, побачив се Господь і зжалівся над нуждою, і сказав ангелові-губителеві: Годі! тепер опусти твою руку! Ангел же Господень стояв саме над током в Евузія Орни.

16 І підвів Давид свої очі, й вглядів ангела Господнього, стоячого між землею та небом з голим мечем в руці, простягнутим на Єрусалим; і впав Давид і старшини, покриті веретищами, на свої лица.

17 І промовив Давид до Бога: Чи се ж не я звелів перелічувати народ? Я согрішив і вчинив зло, а що ж зробили оці овечки? Господи, Боже мій! нехай спаде рука твоя на мене й на дом отця мого, а не на народ твій, щоб погубити його.

18 І звелів ангел Господень Гадові, щоб сказав Давидові: Нехай прийде Давид та поставить жертвник Господеві на тоці в Орни, Евузія.

19 І пійшов Давид, по слову Гадовому, що він

говорив в ймя Господне.

20 Орна ж, глянувши горі, побачив — а з ним і чотири сини його — ангела, й вони поховались. Орна молотив саме тоді пшеницю.

21 І прийшов Давид до Орни. Орна, поглянувши і вглядівши Давида, вийшов з току, й поклонився Давидові лицем до землі.

22 І сказав Давид до Орни: Дай мені місце під током, я збудую на ньому жертівник Господеві; яка ціна йому, за таку віддай його, щоб перестала пагуба в народі.

23 І сказав Орна Давидові: Бери собі; роби, мій добродію й царю, що хочеш; от я даю й воли на всепаленне, й молотільню знадобу на дрова, й пшеницю на принос; усе це даю дармо.

24 І сказав Давид: Ні, я хочу купити в тебе за готові гроші; бо не буду я приносити твоєї власності Господеві, й не буду приносити всепалення з дарованого.

25 І дав Давид Орні за те місце шістьсот секлів золота.

26 І построїв там Давид жертівник Господеві, й приніс всепаленне й жертви мирні; і взивав до Господа, й він вислухав його та й послав огонь із неба на жертівник всепалення.

27 І рече Господь до ангела: Вложи меч твій в його піхву.

28 Зараз таки, як побачив Давид, що Господь вислухав його на тоці Орни Евузія, поспішив принести там жертву.

29 Скриня ж Господня, що її построїв був Мойсей в пустині, і жертівник всепалення були під той час на горі в Габаоні.

30 І не міг Давид пійти туди, щоб шукати (ласки у) Бога, бо був переляканий мечем ангела Господнього.

22

¹ І сказав Давид: Оце (місце на) храм Господа Бога, й се жертівник на всепаленне Ізраїлеві.

² І звелів Давид зібрати захожих людей, що пробували в землі Ізраїлській і поставив каменарів до лупання й тесання каміння на будову дому Божого.

³ І багато заліза на цвяхи до дверей брам, і до спювання наготував Давид, і багато міді, що й не зважити її.

⁴ І кедрини безліч, бо Сидонці й Тирійці приставляли Давидові силу кедрової деревини.

⁵ І сказав Давид: Мій син Соломон ще молодий, і малосилен, а храм, що його треба збудувати для Господа, повинен бути величавий, на славу й красу всім краям; оце ж почну я приготувляти для його. І багато наготував Давид перед смертю своєю.

⁶ І покликав Соломона, сина свого, й заповів йому, збудувати храм Господу, Богу Ізрайлевому.

⁷ І сказав Давид Соломонові: Сину мій! у мене була думка збудувати дом іменню Господа, Бога мого,

⁸ Але до мене дійшло слово Господнє, й сказано мені: Ти пролив багато крові й вів великі війни; тобі не належить будувати дому іменню мойму, ти бо пролив багато крові на землю перед лицем моїм.

⁹ От від тебе народиться син: він буде людина тиха; я дам йому спокій від усіх ворогів його навкруги; через те буде він зватись Соломон. І дам мир та спокій Ізраїлеві за часів його.

¹⁰ Він збудує дом іменню мойму, й буде він мені сином, а я буду йому отцем, і зміцню престол царства його над Ізраїлем по віки.

¹¹ А тепер, сину мій, нехай буде Господь при тобі, й нехай щаститься тобі, щоб ти збудував дом Господу Богу твому, як він говорив про тебе.

12 Нехай дасть тобі Господь розвагу й розум, щоб міг ти правити Ізраїлем, і стерегти закон Господа, Бога твого.

13 Тоді ти й будеш щасливий, коли намагати мешся певнити прикази й закони, що Господь заповідав Мойсейові про Ізраїля. Будь сміливий і мужний, не бійся й не тривожся.

14 Бач, я при нестатності моїй наготував про дом Господень сто тисяч талантів золота та тисячу тисяч талантів срібла, а міді й заліза, що й ваги їм нема, так їх багато; й деревні й каміння я також наготував, а ти придбай ще більше.

15 У тебе безліч робітників: камянетесів, різбярів та теслів, і всяких спосібних ло всякої роботи.

16 Із золота, срібла й міді та заліза, що їм і ліку нема; починай і роби; Господь буде з тобою.

17 І заповів Давид ще й усім князям Ізрайлевим допомагати його синові Соломонові:

18 Чи ж не з вами Господь, Бог наш, що дав вам спокій з усіх боків; він бо віддав мені в руки осадників землі, й впокорив краї Господеві й народові його.

19 Склоніте ж серце ваше й душу вашу, щоб шукати Господа, Бога вашого. Станьте й збудуйте сьвятиню Господеві Богу, щоб перенести скриню завіту Господнього та сьвящений посуд Божий в дом, що має збудуватись іменню Господньому.

23

1 Коли Давид постарівся й нажився доволі, то настановив царем над Ізраїлем сина свого Соломона.

2 І зібрав усіх Ізраїльських князів і сьвященників, і левітів.

3 І полічено левітів від трийцяти років й старійших, і було їх ліком, голова в голову, трийцять і вісім тисяч чоловіка.

⁴ З їх приставлено до послуги в домі Господньому дваццять чотири тисячі, а за писарів та суддів шість тисяч;

⁵ Також чотири тисячі придверників, та чотирі тисячі прославляючих Господа на музичних приборах, що їх поробив задля прослави.

⁶ І Давид завів для їх чергу по синах Левіїних — Герзонові, Кагатові та Мерарієві.

⁷ З Герзоніїв: Лаедан та Шимей.

⁸ Сини Лаеданові: перший Ехиїл, Зетам та Йоїль, троє.

⁹ Сини Шимееві: Шеломит, Хазиїл та Гаран, троє. Вони голови в поколіннях Лаеданових.

¹⁰ Та ще сини Шимееві: Яхат, Зиза, Еуш та Берія. Це сини Шимееві, четверо.

¹¹ Яхат був головним, Зиза другим; Еуш та Берія мали небагато дітей, і через те були вони полічені разом із батьковим домом.

¹² Сини Кагатові: Амрам, Ізгар, Хеврон та Озиїл, четверо.

¹³ Сини Амрамові: Аарон та Мойсей. Аарон був одлучений до служби в часті пресьвятій (Сьвятая Сьвятих), сам він і сини його, по віки, щоб палити кадило перед лицем Господнім, щоб його хвалити й благословити іменем його по віки.

¹⁴ А Мойсей, чоловік Божий, та сини його записані в поколінні Левіїному.

¹⁵ Сини Мойсейові: Герзон та Елиезер.

¹⁶ Сини Герзонові: перший був Шевуїл.

¹⁷ Сини в Елиезера були: перший Рехавія. І не було в Елиезера других синів; а в Рехавії було дуже багато синів.

¹⁸ Сини Ізгарові: перший Шеломит.

¹⁹ Сини Хевронові: перший Ерія, а другий Амарія, третій Яхазіїл а четвертий Екамам.

20 Сини Озиїлові: перший Миха, а другий Ішшія.

21 Сини Мерарині: Махлі та Муші. Сини Махлїєві: Елеазар за Кис.

22 І помер Елеазар, і не було в його синів, а тільки дочки; й побрали їх за себе сини Кисові, їх брати.

23 Сини Мушієві: Махлі, Едер та Іремот, троє.

24 Оце сини Левїїні, по домах батьків їх, голови родин, що були полічені поіменно голова в голову, та що робили діло служби в домі Господньому, від дваццяти років й висше.

25 Бо Давид сказав: Господь, Бог Ізраїлїв, дав спокій своєму народові й осадив його в Єрусалимі по віки;

26 І левітам не треба носити намет та всякий посуд до служби в йому.

27 Через це по останньому приказу Давидовому полічено левітів від дваццяти років і висше,

28 Щоб вони були при синах Аронових до служби в домі Господньому, в дворі й в прилежних будинках, до наглядання за чистотою в цілій сьвятині та до всякої роботи службової при домі Божому;

29 (А сьвященники) до нагляду за хлібом показним і пшеничною мукою на хлібні жертви, та коржами, й сковородами, й печивом, і за всякою мірою та вагою.

30 (А левіти) щоб ставали що-ранку дякувати й славити Господа, а так само що-вечора

31 При приношеннях Господеві жертв всепалення що суботи, й на новому місяці, й в празники по їх числу, як про їх написано, — непереривно перед лицем Господнім,

32 І щоб стерегли скриню сьвідчення та сьвятиню й синів Аронових, своїх братів, при службах в домі Господньому.

24

¹ А оце порядок синів Ааронових: сини Ааронові: Надаб, Абїуд (Абігуй), Елеазар та Ітамар.

² Надаб та Абїуд померли переднійше за свого батька, а синів у їх не було. Через те були сьвященниками Елеазар та Ітамар.

³ І Давид впорядкував їх так: Садока з синів Елеазарових, і Ахимелеха з синів Ітамарових, по черзі на їх службу.

⁴ І виявилось, що між синами Елеазаровими більше видатнійших голов над родинами, ніж між синами Ітамаровими. І він впорядкував їх так: з Елеазарових синів шістьнайцять старшин над родинами, а з Ітамарових синів — вісім.

⁵ А впорядковував він їх жеребами, бо головними в сьвятині й киязями Божими були й потомки Елеазарові й потомки Ітамарові;

⁶ А записував їх Шемаїя, син Натанаїлів, писар ізміж левітів, при цареві та старшинах і при сьвященникові Садокові та Ахимелехові, синові Абїятаровому, та при головах родин сьвященницьких і левітських: брали же жеребом одну родину Елеазаренків, потім брали одну з Ітамаренків.

⁷ І випав перший жереб Егоярибові, другий Едаїї,

⁸ Третій Харимові, четвертий Сеоримові,

⁹ Пятий Малхієві, шестий Міяминові,

¹⁰ Семий Гаккозові, восьмий Авїї,

¹¹ Дев'ятий Ешуєві, десятий Шеханїї,

¹² Одинайцятий Елїяшибові, дванайцятий Якимові,

¹³ Тринайцятий Хушаєві, чотирнайцятий Ешебабові,

¹⁴ Пятнайцятий Билзі, шіснайцятий Імерові,

¹⁵ Сімнайцятий Хезирові, вісімнайцятий Гатизезові,

- 16 Девятнайцятий Петахії, двацятий Езекіїлеві,
17 Двацять перший Яхинові, двацять другий Гамулові,
18 Двацять третій Делаїї, двацять четвертий Маазїї,
19 Це порядок їх при їх службі, як їм приходить до дому Господнього по постанові від Аарона, предка їх, як заповідав йому Господь, Бог Ізраїлів.
20 А порядок про инчих синів Левїїних: із синів Амрамових: Шуваїл; із синів Шуваїлових: Едія;
21 Від Рехавії: з синів Рехавїїних був перший Ішшія;
22 Від Ізгара: Шеломот; із синів Шеломотових: Яхав;
23 А сього син: перший Ерія, другуй Амарія, третій Яхазїїл, четвертий Екамам.
24 З синів Озіїлових: Миха; з синів Михиних: Шамир.
25 Брат Михин Ішшія: з синів Ішшіїних: Захарія.
26 Сини Мерарїїні: Махлі та Муші; з синів Язїїних: Бено.
27 З синів Мерарїїних у Язїї: Бено та Шогам, і Заккур, та Іврі.
28 У Махлія — Елеазар; у сього синів не було.
29 У Киса: з синів Кисових: Ерахміїл;
30 Сини Мушія: Махлі, Едер та Еримот. Оце сини левїтів по поколіннях їх.
31 Кидали й про їх жереб разом з їх братами, синами Аароновими, перед лицем Давида й Садока та Ахимелеха, й перед головами родин сьвященничих та левїтських, про старшого врівні з меншим його братом.

25

1 І відділив Давид та військові начальники синів Асафових, Еманових та Ідитунових на службу, щоб

вони сповіщали (хвалу Божу) на цитрах, псалтирях та кимвалах, — по числу своєму у своїй службі;

² Із синів Асафових: Заккур, Йосиф, Нетанія та Ашарела, сини Асафові під рукою в Асафа, що грав по царському наказу.

³ Від Ідитуна сини Ідитунові: Гедалія, Зері, Ісаїя, Семей, Хашавія та Маттатія, — шестеро під рукою свого батька Ідитуна, що грав на цитрі на славу й хвалу Господеві.

⁴ Від Емана, сини Еманові: Буккія, Маттанія, Озиїл, Шевуїл, і Еримот, Хананія, Ханані, Елията, Гіддалті, Ромамті-Езер, Йошбекаша, Маллоті, Готир та Махазіот.

⁵ Усі це сини Емана, віщуна царського в словах Божих, щоб звеличувати силу його. І дав Бог Еманові чотирнайцять синів і три дочки.

⁶ Усі вони під проводом свого батька співали в домі Господньому, з кимвалами, псалтирями та цитрами в службі в домі Божому по наказу царя, або Асафа, Ідитуна та Емана.

⁷ І було їх разом із їх братами, вивченими співаками перед Господом, тямущими в сьому, — двісті вісімдесят і вісім.

⁸ І тягли вони жереб про службову чергу, менчий врівні з більшим, вчителі врівні з учениками.

⁹ І випав перший жереб Асафові, для Йосифа; другий Гедалії з його братами та його синами; їх було дванайцять,

¹⁰ Третій — Заккурові з його синами та його братами; їх — дванайцять;

¹¹ Четвертий — Ізрієві з його синами та його братами; їх — дванайцять;

¹² П'ятий Нетанії з його синами та його братами; їх — дванайцять;

13 Шестий Буккії з його синами та його братами; їх — дванайцять;

14 Семий Есарелї з його синами та його братами; їх — дванайцять;

15 Осьмий Ісаїї з його синами та його братами; їх — дванайцять;

16 Девятий Маттанїї з його синами та його братами; їх — дванайцять;

17 Десятий Шимееві з його синами та його братами; їх — дванайцять;

18 Одинайцятий Азариїлові з його синами та його братами; їх — дванайцять;

19 Дванайцятий Хашавїї з його синами та його братами; їх — дванайцять;

20 Тринайцятий Шуваїлові з його синами та з його братами; їх — дванайцять;

21 Чотирнайцятий Маттатїї з його синами та з його братами; їх — дванайцять;

22 Пятнайцятий Еримофові з його синами та його братами; їх — дванайцять;

23 Шіснайцятий Хананїї з його синами та його братами; їх — дванайцять;

24 Сїмнайцятий Йошбекаші з його синами та його братами; їх — дванайцять;

25 Вісімнайцятий Хананї з його синами та його братами; їх — дванайцять;

26 Девятнайцятий Маллотїєві з його синами та його братами; їх — дванайцять;

27 Двайцятий Елиятї з його синами та його братами; їх — дванайцять;

28 Двайцять перший Готирові з його синами та з його братами; їх — дванайцять;

29 Двайцять другий Гиддалтїєві з його синами та його братами; їх — дванайцять;

³⁰ Двайцять третій Махазіотові з його синами та його братами; їх — дванайцять;

³¹ Двайцять четвертий Ромамті-Езерові з його синами та його братами; їх — дванайцять.

26

¹ Оце порядок воротарів: з Кореїв: Мешелемія Кореєнко, з потомків Асафових,

² Сини Мешелеміїні: перворідень Захарія, другий Едияїл, третій Зебадія, четвертий Ятнійл,

³ П'ятий Елам, шестий Егоханан, семий Елїегознай.

⁴ Сини Обед-Едомові: перворідень Шемаїя, другий Егозавад, третій Йоах, четвертий Сахар, п'ятий Натанайл,

⁵ Шестий Амміїл, семий Іссахар, восьмий Пеультай, через те що Бог благословив його.

⁶ Від його сина Шемаїї народились так само сини, що були начальниками в своєму родові, бо вони були мужі сильні.

⁷ Сини Шемаїні: Отні, Рефаїл, Обед та Елзавад, брати його, люде дужі, Елїя, Семахія (та Еваком).

⁸ Усі вони з дітей Обед-Едомових; вони й сини їх, і брати їх були люде пильні й до служби спосібні; їх було в Обед-Едома шістьдесять і два.

⁹ У Мешелемії було синів та братів, людей спосібних, вісімнайцять.

¹⁰ У Хоси, з синів Мераріїних, сини: Шимрі найвидатнійший, — хоч він не був перворіднем, та батько поставив його головним;

¹¹ Другий Хелкія, третій Тевалїя, четвертий Захарія; усіх синів та братів в Хоси було тринайцять.

¹² Оце порядок воротарів по головах родин, здібних до служби вкупі з їх братами, щоб служити в домі Господньому.

13 І кинули вони жереби, як малий, так і великий, по родинах своїх на кожну браму.

14 І випав жереб від сходу на Шелемія. А на Захарію, його сина, розумного порадника, кинули жереб, і випав йому жереб на північ;

15 Обед-Едомові — на південь, а сиnam його — при коморах.

16 Шупимові та Хосї — на захід, коло брами Шаллехет, де шлях йде вгору та де сторожа проти сторожі.

17 На схід по шість левітів, на північ по чотири, на південь по чотири, а коло комор по два.

18 На захід коло притвора при шляху по чотири, а коло самого притвора по два.

19 Це порядок воротарів з синів Кореевих та синів Мерарійних.

20 А левіти, брати їх, доглядали скарбів дому Божого та скарбниць із сьвященними річами.

21 Сини Лаедана Герсоненка — від Лаедана, голови родини, від Лаедана Герсонового: Ехіел.

22 Сини Ехіелові: Зетам та брат його Йоїль доглядали скарбів Божого дому,

23 Вкупі з потомками Амрамовими, Ізгаровими, Хевроновими та Озіїловими.

24 Шевуїл, син Гирсона Мойсеенка, був головним доглядачем скарбниць.

25 У його брата Елиезера — син Рехавія; в його син Ісаїя; в його син Йорам; в його син Зихрій, а в сього син Шеломит.

26 Шеломит та брати його доглядали скарбниць із присьвяченим добром, що поприсьвячував царь Давид і голови родин, і тисячники, й сотники та воеводи.

27 З завойовань та з здобичі поприсьвячували на

направу дому Господнього.

²⁸ Усе, що присвятив пророк Самуїл, і Саул Кисенко, й Абенір Ниренко, й Йоаб Саруенко, все присвячене було в руках в Шеломита та братів його.

²⁹ З Изгарового роду: Хенанія та сини його були настановлені на службу знадвірню в Израїлитян, за писарів та суддів.

³⁰ З Хевронового роду: Хашавія та брати його, люде відважні — тисяча сімсот — мали догляд над Израїлем по цей бік Йордані на захід, у всіляких справах Господніх і по службі царській.

³¹ У Хевроніїв був Ерія головою в їх родах та поколіннях. Сорокового року Давидового царювання їх полічено, й знайшлись між ними люде мужні в Язері Галаадському.

³² І брати його, люде здібні — дві тисячі сімсот — були головами родин. Їх настановив царь Давид над поколінням Рубеновим і Гадовим та половиною покоління Манассіиною, у всіх справах Божих та справах царських.

27

¹ Оце сини Израїлеві по числу їх, голови в родах, тисячники й сотники, й урядники, що по їх відділах служили цареві в усіх справах, приходячи й відходячи що-місяця, на всі місяці в році. В кожному відділі було їх по двацять і чотири тисячі.

² Над першим відділом першого місяця був Яшовам Завдійленко; в його відділі було двацять і чотири тисячі;

³ Він був з синів Перезових, голова над усіма військовими начальниками на перший місяць.

⁴ Над відділом другого місяця був Додай Ахохій; в його відділі був і князь Миклот; та й в його відділі

було дваццять і чотири тисячі.

⁵ Третій головний воевода на третій місяць, Банея Йодаєнко, син сьвященника; й в його відділі було дваццять і чотири тисячі:

⁶ Сей Банея — це один із трийцяти лицарів і голова над трийцятьма, а в його відділі був Аммизабад, син його.

⁷ Четвертий, на четвертий місяць, був Асаїл, Йоабів брат, а по йому Забадія, син його; і в його відділі дваццять і чотири тисячі.

⁸ П'ятий, на п'ятий місяць, князь Шамгут Ізрахитій; та й в його відділі дваццять і чотири тисячі.

⁹ Шестий, на шестий місяць, Іра Іккешенко, із Текоя, й в його відділі дваццять і чотири тисячі.

¹⁰ Семий, на семий місяць, Хелец, Пелоній, з синів Ефраїмових; і в його відділі дваццять і чотири тисячі.

¹¹ Восьмий, на восьмий місяць, Совохай, з Хушату, з роду Зариного; й в його відділі дваццять і чотири тисячі.

¹² Дев'ятий, на дев'ятий місяць, Абіезер із Анатоту, з синів Беняминових; і в його відділі дваццять і чотири тисячі.

¹³ Десятий, на десятий місяць, Магарай з Нетофату, з роду Зариного; й в його відділі дваццять і чотири тисячі.

¹⁴ Одинацятий, на одинацятий місяць, Банея з Пиратону, з синів Ефраїмових; й в його відділі дваццять і чотири тисячі.

¹⁵ Дванацятий, на дванацятий місяць, Хелдай з Нетофату, з потомків Готонілових; і в його відділі дваццять і чотири тисячі.

¹⁶ А над поколіннями Ізрайлевими, в Рубеніїв був головним начальником Еліезер Зихрієнко; в Симеона — Сафатія Маахієнко;

¹⁷ У Левії Хашавія Кемуїленко; в Аарона — Садок;

18 У Юди — Еліаб, з Давидових братів; ув Іссахара — Омрі, син Михаїлів;

19 У Зебулона — Ішмаїя Обадієнко; в Нефталія — Еримот Азріїленко;

20 У синів Ефраїмових — Осія Азазієнко; в половини покоління Манассіїного — Йоїль Федаїєнко;

21 У половині покоління Манассіїного в Галааді — Іддо Захарієнко; в Бенямина — Ясиїл Абениренко;

22 У Дана — Азариїл Ерохаєнко. Це князі над поколіннями Ізраїлевими.

23 Давид не перелічував тих, що їм було понизше двадцяти років, бо Господь сказав, що розмножить Ізраїля наче зорі небесні.

24 Йоаб Саруєнко почав було робити перелік, та не скінчив. І був через те гнів Божий на Ізраїля, й не ввійшов той перелік у літопись царя Давида.

25 Над царськими скарбами був Азмавет Адіїленко, а над запасами в полі, в містах, та в селах, і в замках — Йонатан Уззієнко;

26 Над хліборобами, що робили на полях, — Езрій, Хелубєнко;

27 Над виноградниками — Шимей з Рами, а над пивницями в виноградниках — Забдїї з Шефама;

28 Над садами маслинними та смоковничними по долині — Баал-Ханан із Гедеру, а над запасами оливи — Йоас;

29 Над товаром, що пасся в Шароні, — Шитрай з Шарону, а над волами в долинах — Шафат Адлаєнко;

30 Над верблюдами — Обил Ізмаїлій, а над ослицями — Ехдїя з Мерониту;

31 Над вівцями — Язиз із Агароту. Усі ці були управителями майна у царя Давида.

32 Йонатан, дядько Давидів, був дорадником, — чоловік мудрий й вчений — а Ехиїл Хахмонієнко був

при царевих дітях;

³³ Ахитофель був так само дорадником у царя; Хусій з Архиту — другом царя;

³⁴ А по Ахитофелові — Йодай, син Банеїн, та Абіятар, а Йоаб був гетьманом у царя.

28

¹ І зібрав Давид у Єрусалимі всіх князів Ізраїльських, старшин у поколіннях, начальників над відділами, що служили цареві, й тисячників і сотників, і управителів усього майна й наставників над царевими чередами, та своїх синів разом із скопцями, й воеводів та всіх хоробрих мужів.

² І став царь Давид на ноги свої й промовив: Послухайте мене, браття мої й народе мій! Було в мене на думці збудувати дім спокою для скрині завіту Господнього й підніжок під ноги Бога нашого. Я ж і наготував, що треба до будовання.

³ Але Бог сказав мені: Не будуй дому для імення мого, бо ти людина войовнича і проливав кров.

⁴ Одначе ж Господь, Бог Ізраїлів, вибрав мене з усього дому панотця мого, щоб бути мені царем над Ізраїлем по вік; він бо вибрав Юду князем, а в Юдиному домі — дім панотця мого, а зпоміж синів панотця мого сподобив настановити мене царем над усім Ізраїлем,

⁵ А зпоміж усіх моїх синів, — бо багато синів дав мені Господь, — вибрав він Соломона, сина мого, сидіти на престолі царства Господнього, над Ізраїлем.

⁶ І сказав він мені: Соломон, син твій, збудує дом мені й двори мої, бо я вибрав його собі за сина, а я буду йому отцем,

7 І втверджу царство його на віки, наколи він буде кріпко держатись заповідей моїх та постанов моїх, як до сього дня.

8 А тепер я перед усім Ізраїлем, збором Господнім, і вслух Бога нашого говорю: Держіть й хороніть усі заповіді Господа, Бога вашого, щоб володіти вам сією доброю землею, й зіставити її послі себе в спадщину своїм дітям на віки.

9 І ти, Соломоне, сину мій, знай Бога — отця твого, й служи йому щирим серцем і всією душею, бо Господь вивідує всі серця й знає усі ворущення думок. Коли шукати меш його, то знайдеш його, а коли покинеш його, то й він відкине тебе на завсіди.

10 Гляди ж: коли Господь вибрав тебе, щоб збудував дом сьвятинний, то будь постійний й роби.

11 І віддав Давид Соломонові, синові своєму, начерк притвора й храму, й домів його, й комор його, й горниць його, й внутрішніх комнат його, й місця на скриню завіту,

12 І начерк усього, що був обдумав, дворів дому Господнього й всіх комнат навкруги, скарбниць дому Божого й скарбниць того, що було присвячене,

13 І (порядок) відділів сьвященничих та левітських та всякої службової справи в дому Господньому, й (опис) усього посуду до служби в домі Господнім:

14 Золотих річей з поданням ваги кожної службової посудини, й всіх срібних виробів із поданням ваги всякого посуду службового.

15 І дав золота на сьвічники та на золоті ляmpi їх, визначивши вагу кожного сьвічника та лампи його, і срібла на срібні сьвічники, визначивши вагу кожного сьвічника й ляmpi його, вважаючи на службове призначення кожного сьвічника,

16 І золота на столи під хліби показні, на кожний

золотий стіл, і срібла на столи срібні,

¹⁷ І на вилка, й чаші, й кропильниці щирозолоті, й на золоті блюда з визначенням ваги кожного блюда; й на срібні блюда з визначенням ваги кожного блюда,

¹⁸ І на жертівник до палення кадила з литого золота з визначенням ваги, й начерк колесниці з золотими херувимами, розпростираючими крила, щоб окривали скриню завіту Господнього.

¹⁹ Усе це показано мені списане рукою Господа, — (сказав Давид) — щоб навчити мене всієї роботи сеї будівлі.

²⁰ І сказав Давид до свого сина Соломона: Будь постійний та сьміливий, і ставай до діла; не бійсь і не лякайся, бо Господь Бог, Бог мій, при тобі; він не одступить від тебе й не покине тебе, доки не довершиш усієї роботи для дому Господнього.

²¹ Дивись, оце тут відділи сьвященників та левітів до всякої служби при домі Божому. Маєш до всякого діла людей щирих, спосібних до всякої роботи; так начальники як і весь народ готові на всі твої прикази.

29

¹ І сказав царь Давид до всього збору: Соломон, син мій, що його одного вибрав Бог, ще молодий і малосилий, а діло се велике, бо се будинок не для людини, а для Господа Бога.

² Що було в мене сили, наготував я для дому Бога мого: золота на золотий посуд, і срібла на срібний, і міді на мідяний, і заліза на залізний, і дерева на деревяний; камені ониксові, рубіни вставні, камінці дорогі й різноцьвітні та велику силу мармуру;

³ До того — по моїй щирості до дому Бога мого — є ще в мене власний скарб золота й срібла, й се я даю

на дом Бога мого, окрім того всього, що я приготував для святаго дому:

⁴ Три тисячі талантів золота, золота Офирського, та сім тисяч талантів щирого срібла на обкладки стін в домах,

⁵ Щоб було золоте, що повинно бути золотим, а срібне, що має бути срібним, і на всякі вироби рук штукарських. А тепер може ще чия ласка, пожертвувати сьогодні для Господа?

⁶ І почали жертвувати старшини в родинах, і начальники над поколіннями Ізрайлевими, й тисячники та сотники, й управителі майна царського.

⁷ І дали на будову дому Божого пять тисяч талантів і десять тисяч драхм золота, а срібла десять тисяч талантів, міді же вісімнайдцять тисяч талантів, а заліза сто тисяч талантів.

⁸ І в кого знайшлися діаманти, ті віддавали й їх до скарбівні дому Господнього, на руки Ехіеля Герсоненка.

⁹ І радий був народ, що вони розщедрились, бо вони жертвували Господеві від щирого серця, а й царь Давид так само радів вельми.

¹⁰ І благословив Давид Господа перед усією громадою, й промовив Давид: Славен еси, Господи, Боже Ізраїля, отця нашого по віки вічні!

¹¹ Твоя, Господи, величність, і сила, й слава, й перемога, й пишнота, й все, що на небі й на землі, твоє; твоє, Господи, царство, й ти висший над усе, яко Владика.

¹² І багатство й слава від лица твого, й ти володієш над усім, і в твоїй руці сила й могутність, і твоя власть, зробити кожного великим і дужим.

¹³ І тепер, Боже наш, ми славимо тебе й хвалимо величне ім'я твоє.

¹⁴ Бо хто я й хто народ мій, що ми спромоглись, так

як оце, жертвувати? Але від тебе все, й з твоєї руки все, що ми віддали тобі;

15 Ми бо чужинці й приходні перед тобою, як і всі батьки наші; неначе тїнь життє наше на землі, й нічого нема тревалого.

16 Господи, Боже наш! усї оці достатки, що ми наготували для збудування дому тобі, твоєму іменню сьвятому, воно з твоєї руки, й все твоє.

17 Знаю, Боже мій, що ти вивідуєш серце й любиш щирість серця; я від щирого серця мого пожертвував усе це, а тепер бачу, що й народ твій, що тут знаходиться, радо жертвує тобі.

18 Господи, Боже Авраама, Ізаака й Ізраїля, батьків наших! удержуй до віку сесю добру волю в серці народу твого, й направляй серце їх до тебе.

19 А Соломонові, мойму синові, дай серце щире, щоб хоронив твої заповіді, твої обявлення та постанови твої, та щоб здійснив усе це й построїв будинок, що для його я все приготував.

20 І промовив Давид до всієї громади: Славіте Господа, Бога нашого! — І славив увесь збір Господа, Бога отців своїх, і припав та поклонився Господеві й цареві.

21 І принесли Господеві жертви; а другого дня принесли всепаленне Господеві: тисячу назимків, тисячу баранів, тисячу ягнят із їх ливними жертвами, й безліч жертв від усього Ізраїля.

22 І їли й пили перед Господом того дня з великими радощами; й окликали вдруге царем Соломона, сина Давидового, й помазали його перед Господом на верховного князя, а Садока на первосьвященника.

23 І засїв Соломон на престолі Господньому, яко царь, замість Давида, отця свого, й щастилось йому, й увесь Ізраїль корився йому.

²⁴ І вся старшина й всі можливі, як і всі сини царя Давида покорились цареві Соломонові.

²⁵ І звеличив Господь Соломона перед очима усього Ізраїля, й дав йому славу царства, якої не мав переднійше ні один царь в Ізраїлі.

²⁶ Оттак Давид, син Ессеїв, царював над усім Ізраїлем.

²⁷ Часу царювання його над Ізраїлем було сорок років: в Геброні царював він сім років, а в Єрусалимі царював тридцять і три роки.

²⁸ І помер в добрій старості, нажившись на світі в багатстві й славі; й зацарював Соломон, його син, замість його.

²⁹ Дії царя Давида, переднійші й послідні, записані в записках віщого Самуїла, й в записках пророка Натана, й в записках віщого Гада;

³⁰ А так само й все його царюваннє, й хоробрість його, й пригоди, що зайшли були з ним і з Ізраїлем і з усіма царствами в краях.

Біблія свободи
The Holy Bible in Ukrainian, Freedom Bible updated
from translation by P. Kulish and I. Pulyu

Public Domain

Language: Українська (Ukrainian)

Translation by: Panteleimon Kulish

Contributor: Ivan Semenovych Nechui-Levytsky, Ivan Pavlovych Pulyu

Повідомте про помилки тут: <https://forms.gle/PAo2uKZqCNnoZGDe7>

2025-01-09

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 9 Jan 2025 from source files
dated 9 Jan 2025

1d4fcb6c-e42a-5d5b-a622-85571c976358